

yeniden milli

MUCADELE

**SIYASI
KRİZİN
SONU
NEREYE**

12 18 EKİM 1971

YIL:2 SAYI:89

DIŞ BASINDAN SEÇMELER

Kızıl Çin ve Yahudilik

ABD'yi Kızıl Çin'in Ayağına Götürenler

Aşağıya aldığımız iki tercüme ABD - Kızıl Çin ittifakını hazırlayan kuvvetleri ifşa etmektedir. Milletlerinin selâmetini düşünen devlet adamları dünyada son zamanlarda tezgâhlınmaya başlanan bu oyunun gerçek yüzünü bilmek mecburiyetindedir. Diplomasi sahasında Yahudilik üçlü oynamayı tercih etmektedir. ABD - RUSYA - KIZIL ÇİN üçlüsünü dengelemeye uğraşmaktadır. Dünyayı üçlü bir parselleme ile yönetme fikrindedir. Son günlerde Henry Kissinger Kızıl Çin'e bir gizli seyahat daha yapmıştır. Ayrıca İsrail ile Rusya arasında gizli görüşmeler devam etmektedir. Rusya - ABD arasında 1963'te kurulan «Kırmızı Telefon Hattı» daha süratli işler hale getirilmektedir. Milletleri bir yeni şekil altında köleleştirmenin ihanet planlarını kuran Yahudilik, bakalım bu zulmünü ne kadar devam ettirecektir. Gerçek şu ki, Yahudiliği bu tür oyunlara sevkeden şey, dünya üzerinde zulümle yürüttüğü hakimiyetinin, milletlerin mücadelesiyle yıkılmaya başlamasıdır. Yeni oyunlar da bozulacaktır.

Çin ve Yahudi münasebetleri bin seneyi aşkın bir maziye sahiptir. Yahudi bilgini bu ülkeye «Sinnim Ülkesi» derlerdi. Dokuzuncu asır Arap bilginlerinden öğrendiğimize göre Yahudi tacirler Bağdat yoluyla Çin içlerine kadar gitmişlerdi. Mesele Kalfen - Fu eski Yahudi cemaatinin, romantize edilmiş bir Rudyard Kipling tarafından yazılmış kısa bir hikâyesi de vardır.

Çin'de ilk sinagog onikinci asrın sonlarına doğru inşa edilmiştir. Beş yüzyıl sonra şehri bir Cizvit misyoneri ziyaret etmiş ve şehri bozulmuş olarak bulmuştur.

Taiching-Tchao şehri yakınlarına yapılan gezintiler esnasında 150 kişilik asimile edilmiş Yahudi cemaati keşfedilmiştir. Bu hususta tek belge, onların domuz eti yememeleridir. Bu durum belki bir dereceye kadar uydurma da olabilir. Çünkü Çin Müslümanları da domuz eti yememektedir.

Fakat Çin'de Yahudiliğin hakiki tarihi 1830'da yani «yabancı şeytanların Çin pazarlarına girmek için

Bugün Komünist Çin İsrail'i, Arab dünyasındaki halk kurtuluş hareketlerini durdurma gayretinde bulunan «emperyalizmin bir aleti» olarak tarif ediyor.

Pekin'in Ortadoğu işlerine burnunu sokması 1950 Ocak ayında başlar. Bundan 3 ay sonra da Mao'nun ihtilâli galibiyet kazanır. Asya'nın öbür ucunda ise muzaffer yeni-İsrail devleti dört Arab devleti ile mütteke antlaşması imzalar.

Birleşik devletler, Avrupalı kuvvetler ve Sovyetler birliğince desteklenen İsrail'i yöneticiler komünist Çin'i tanıyan ilk Ortadoğu ülkesi olmağa karar verirler. Nitekim 1950'nin 6 ocagında Kızıl Çin'i resmen ta-

zor kullanmaya başladıkları günlerde başlar.

David Sasson, Bağdat'tan Hindistan yoluyla hareket edip Şangay'a yerleşmiştir. David Sasson'un kurduğu ticari teşkilât 1949'a kadar yani komünistler idareyi ele alince ya kadar işlemiştir.

Sason'lara rakip Hardoon ailesi de hemen hemen aynı tarihte Çin'e gelip yerleşmiştir. Fakat Hardoon'lardan bir çoğu Hristiyan olmuş, bir kısmı da, meselâ Sias, bu-

dist olmuştur.

Manarya'da HARBİN gehrinde, Yahudiler, 1899 da Trans-Siberian demir yolunun açılışından sonra kendilerini göstermişlerdir.

Bilhassa Rus-Japon harbinden sonra binlerce Rus Yahudi ailesi yerleşmek için Kıtâ Cini'ni tercih etmişlerdir.

Bolşevik ihtilâli buraya daha fazla Yahudi göçüne sebep olmuştur. 1922 harbinde 12000 Yahudi vardı. Şangay'da Yahudi nüfusu 1942'de, NAZİ Almanya'sından kaçıp gelen göçmenler yüzünden 25000 kadardı.

Şangay Yahudi cemaati sekreteri M.P. Yudaleviç tarafından D.Y.K. (Dünya Yahudi Kongresi)'ne sunulan son rapor veda nevinden bir şeydi.

Fakat bildiğimiz kadarıyla Yahudi sinagogları ve mezarlıkları mevcut olmakta devam etmektedir.

Asırlardan beri Çin'de Yahudilere karşı hiç bir baskı görülmemiş değildir. Ve meşhur devrimci Çin gene-

rallerinden biri de, Sun Yat-Sen'e askeri danışmanlık eden ve Pekin'de Mao tarafından ziyafetle ağırlanan İngiliz Yahudisi Moşe Cohen'dir.

Çin'in İsrail'e karşı takındığı düşmanca durum, Sovyetler'e olan rekabetin ışığı altında yorumlanmalıdır. Fakat Amerikan hükümeti için de bir temel taşı vazifesi gören bir Yahudinin (Henry Kissinger kastediliyor) Nixon ve Mao arasında arabuluculukta muvaffak olması halinde, 1955 de İsrail'in Bursa Büyükelçisi

David Hacohen'in yarım bıraktığı işi tamamlayacağına muhakkak gözüyle bakılmaktadır.

Bay Hacohen «Burma Hatıraları» isimli kitabında belirttiğine göre, 1953 senesinde Rangoon'da Çin Büyükelçisiyle iyi ilişkiler kurmak hususunda talimat almıştır.

1954 Haziranında Çin Başbakanı Çu-En-Lay Rangoon'a gitmiş ve Hacohen ile görüşmelerde bulunmuştur. Çu-En-Lay bu ziyaret sırasında İsrail'e bir ticaret heyeti göndermeye karar vermiştir.

1 Şubat 1955 günü Hacohen başkanlığındaki bir İsrail delegesi Pekin'e gelmiştir. Hacohen'in söylediğine göre her iki tarafta iyi bir atmosfer içindeydi.

Fakat İsrail'in hariç tutulduğu Bandung Asya ve Afrika devletleri konferansında İsrail'in aleyhinde bir çözüm yolu Çu-En-Lay tarafından desteklenmiştir.

JEWISH CHRONICLE

23 Temmuz 1971

...Ve İsrail Çıbanını Büyütenler

ırlar. Başkan Mao, Telaviv'e bir teşekkür mesajı gönderir.

Bu arada Arab birliğine dahil olan Mısır, Suriye, Irak ve Lübnan bu devletler. Avrupa taraftarı hükümetlere sahip ülkelerdir. Pekin hükümetini tanımayıp, Tai-pek'deki milliyetçi Çin ile ilişkilerini devam ettirmeye karar verirler.

İsrail'in tarafı eğilimi 1950 Haziranında Kore harbinin patlayışına kadar Pekin'i memnun eder. Daha sonra Tel-Aviv, Birleşmiş Milletlere, en kuvvetli dostu Amerika ile birlikte dahil olur. Kore harbi bittikten sonra -1953 Haziranı- İsrail'in Burma Büyükelçisi David Hocohen, Telaviv ve Pekin'in ticari ilişkiler kurma kararı verdiklerini ifşa eder.

Rangoon'da Hocohen ve Çin Büyük elçisi Yao Chung-Ming 1954 ocagında buluşurlar).

Sovyet sefiri de, Washington'un Sino-İsrail (Çin-İsrail) ilişkilerine direkt bir muhalefet göstermesi ihtimaline karşı Odesa ve Sibirya'dan geçen üç köşeli ticaret teklif ederek konuşmalara dahil olur.

İsrail Çin tekliflerine müsbet cevaplar verir ve 1955 in Şubatında Hocohenler bir İsrail delegesinin başında olarak Pekin'e gelir. Ticaret sekreteri Li Ren-Min «Çin halkı ve hükümetinin, Yahudi halkının en büyük dostu olduğunu ilân eder. Sonra; Başkan Çu En Lay bir halk kongresinde İsrail ve Afganistan ile diplomatik münasebetlerde bazı değişikliklerin yapılmış olduğundan bahseder.

Sefir Hocohen hadiseyi takip et-

mek istemesine rağmen Tel-Aviv farklıca bir karar verir ve ihtimal Washington'dan gelen bir baskı altında ilişkileri keser. (1)

1955 Nisanında Bandung'da Afro-Asya konferansı ve Delhi konferanslarında Çin delegeleri, İsrail'i Ortadoğu'da saldırganlıkla suçlamaya başlar.

Böylece Çin Arablar tarafına kayar. Rangoon'da Çu En Lay Başkan Nasır'a görüşmelerde bulunur.

Bandung konferansında, 1955 Şubatında İsrail'in yaptığı gaza saldırısından sonra savunma için silah bulamayan Nasır, Çu En Lay'dan yardım ister. Pekin-Moskova ile anlaşarak yardımı karar verir. Eylül ayına kadar, Sovyet silahlarının Çekoslovakya'dan tedarik edilmesine karar laştırılır.

1955 Mayısında Çin, Orta-Doğu'da ilk ülkeyle kültür antlaşması imzaladı. Milliyetçi Çin sefirini Kahire'den geri çekti. Nasır 1956 nın 16 Mayısında Kızıl Çin'i resmen tanıdı.

Kahire, bunun Sovyetler Birliği tarafından silah ambargosu için tahrik edildiğini ve Nasır'ın başka bir silah kaynağı temin etmek istediğini söyledi.

(1) İsrail'in Çin ile ilişkisini kesmesinin Washington'un baskısıyla olması düşünülemez. Zira Washington'u idare eden gerçekte Yahudi sefferiştir. Ancak ABD ile İsrail'in politik beraberlik içinde oldukları düşünülebilir.

John Cooley Beyrut-Lübnan

— ABD'yi Kızıl Çin'in ayağına götüren ve dünya üzerinde üçlü bir denge kurmaya çalışan Beynelmilel Yahudiliğin ajanı Nixon'un baş müaviri Henry Kissinger Kızıl Çin Başbakan Çu En Lay ile görüşüyor.

Siyasî Kriz Ve Demirel

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 89

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç aylık : 18 Lira
Altı aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç aylık : 25 Lira
Altı aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUS

Türk siyasî hayatı, Süleyman Demirel ekibine bağlı bakanların kabineden çekilmesi ile, bir krizin içine girmiş bulunuyor. Bu kriz bizce ne sebepsizdir ve nede maksatsız.

Krizin sebepleri, gün geçtikçe daha belirgin hale gelecektir. Ancak şimdiden söylenecek husus o durki, krizin başlıca sorumlusu durumunda olan bay Süleymanın, şahsî geçmişi ve ruh hali ile derin bir tesat arzeden davranışlarıdır. 1960 öncesinin su işleri müdürü, 1960 dan sonrasını A.P. genel idare heyeti üyesi, ve 1971'e kadar AP. genel başkanı Süleymanın yakından bilinen hareket tipi ile tam bir tezat halindeki yeni hareket tipidir. Özellik arz ediyor.

Bay Süleyman takriben 4,5 aydan beri giriştiği ve adım adım dozajını arttırdığı yıpratma taktikleri ile, bize sahte bir Mirabon portresi çiziyor. Bay Süleyman 1,5 aydan beri giriştiği hareketleri ile sanki, Fransız Meclisini boşaltmak isteyen, Kralın askerlerine «biz buraya milletin iradesiyle geldik. Bizi buradan süngü kuvveti çıkarabilir deyen ihtilâl liderinin sesini taklid etmektedir.

Ancak hemen bildirelim ki, her hareket tipi, onu doğuran ve meşruyet kazandıran, sosyal, moral siyasî ve ekonomik şartların ifadesi olabilir. Aksi halde hareket tiplerinin bu yüzüne kapılanlar, yanıldıklarını pek acı olarak farkedeceklerdir. Gene ilâve etmeliyiz ki, kriz anlarında, verilcek kararlar, kararların bütün neticelerini peşinen kabulü gerekli kılan kahramanlık ve mesuliyeti gerektirir. Samimiyetle ifade etmeliyiz ki, Süleyman Demirel bütün siyasî hayatı boyunca, millî meselelerde, mesuliyetten ısrarla kaçınmıştır. Misal mi? Bay Demirel'in taviz, kararsızlık ve mesuliyetsizlikle dolu hayatında, zavallı misaller yaygındır.

Bay Demirel, AP. genel idare heyeti azası olduğu ve CHP terörünün, o günün kızıl kuyruk olarak kullandığı, gazete idarehanelerinin yerlerini vasıta olarak kullandığı, gazete idarehanelerinin yerle bir edildiği AP. merkezlerinin başı olduğu, Üniversitelerde milliyetçi avına çıktığı o, kızıl kıyamet günlerinde, mesuliyet yüklendiği siyasî ekibi, o gece yüzüstü bırakan ve istifa eden bir kaçıktır. Acaba bugünün sahte demokrasî kahramanı o gün nerede idi?

Demirel'in macerası bundan ibarete değildir. 12 Şubat ve 21 Mayıs hadiseleri deye bilinen olaylarda, Ankarayı panik içinde terk eden, oportunist politikacılar ve basında, bu günlerin Demirel'i de vardır. Ve gene İnönüye arz-ı ubudi yet eden Gümüşpalanın «bize ışık göster paşam» deye yakaran yalvarma heyetinde de bu adam mevcuttur.

Bay Demirel'in kaçak güreşi bunlarla bitmez. Bay Demirel'in başvekil olduğu günlerde, serbestce teşkilatlanmalarına en ufak müdahale de bulunmadığı, kızıl itler milletin mukaddes ne si varsa hepsine, adice saldırıyorlardı. Bu saldırıların tıkcılığını arttıran faktör ise, o günlerin Demireli idi. Ona Morrison Süleyman diyorlardı. Ses yok. Ona Türkiye'nin başına, yabancı bir devletin simsarı, başvekil olarak gelemey diyorlardı. Ses yok.

Ve nihayet Demirel'in aczi bütün vehameti ile Türkiye'yi felâkete sürüklüyordu. Gene ses yok. Bir avuç kızıl kudurgan bay Demirel'in şahsiyetine ve varsa eğer mahremiyetine tecavüz ediyorlardı. Ses gene yok. Çetin Altan gibi bir zavallının dokunulmazlığının kaldırılması meselesinde, bir avuç kızıl kuyruğun saldırıları karşısında, şaşkın tavuğa dönmüşlerdi.

O günlerde öğrencin öğrenci hadise göyle ce reyan etti. İlhami Soysal adlı kızıl maskara bir yazısında, bugün bile aynen nakli gayri mümkün haya ve iffet duygularının çeperlerini çatlatan yazısı ile, bay Demirelin namusu ile açıkça oynuyordu. Ve bay Süleymana, siz Çetin Altan'ın dokunulmazlığını kaldıramazsınız, Çetin Altan'ın kaldıracağı başka şeyleri olduğun ifade ile, Demirelin kanunu, Çetin Altan'ın gönlünü eylendirmekten zevk alacak bir iffetsiz insan halinde lanse ediyordu. Bu alçakça tecavüz acaba namus, himmet, fazilet namına en ufak bir gayreti tahrik ettimî dersiniz? Ne gezer!

Aksine, o zamanın milliyetçi fıkra yazarlarından biri, Süleyman Demirele, bu çirkin tecavüze cevap vermesi lüzumunu hatırlatıyordu. Ve diyordu ki, bir adamın hanımına lisanen tecavüz sahi olunca, bunu cevaplayıp cevaplamamak, o adamın namus, haysiyet ve iffetini ehemmiyetle doğru orantılı olarak bir cevabı gerektirir. Ancak bunu cevaplayıp cevaplamamak, o şahsı alakadar eder. Ancak resmi sıfat taşıyan bir adamın haysiyetine tecavüz vaki ise, o, bu tecavüzü cevaplamaya mecburdur. Meseleyi hafife alamaz. Zira muhtarsa, köyü; belediye reisi ise, şehri; hele başvekilse milletin temsil etmekte dir. Temsil ettiği kitlenin namus ve hayasına vaki olan tecavüzü cevaplamalıdır. Eğer bu gücü kendinde bulamıyorsa, istifa etmelidir.

İşte bu ikazları sıralayan kafı, devrin başvekilini vazifeye davet ediyordu. Bay Demirelden nasıl bir cevap geldi bilirmisiniz? Bay Demirel kafı'dan bu meseleyi daha fazla kurcalamasını istiyordu.

Bay Demirel cesaret (!) dosyası, o kadar kabarıktır ki, hangi sayfayı çevirirseniz aynı mesuliyetsizliği görürsünüz. Kendisini 1969 seçimlerinde destekleyen, Bursa Biraderler yamağı, Simavî kardeşlerin başlattığı, suretimal davası karşısında bay Demirel Türk milletin tatmin edecek en ufak delile sahip olmusmudur?

Türkiye'nin kaderi üzerinde kumar oynayan bay Demirel, Türkiye'yi kanlı ve kızıl bir ihtilâl esirgine, bay İnönü ile birlikte paslasa paslasa götürmedi mi? Bir avuç kızıl kuyruğun gözler önünde gelişen ve derinlesen ihanetini, devletin hangi vasıtası ile durdurmağı ve yok etmeği düşünmüşmüdür? 1968 Mayısında serpilen, genişleyen ve talebe hareketleri adıyla yaftalanan Kızıl anarsizmi, takbih yerine. İnönü ile birlikte alkışladım mı?

Dünyanın hangi memleketinde, bir avuç kudurganın tam üç uzun yıl, üniversiteleri bir kızıl terör yuvası haline getirmesine göz yumulmuş tur.

Şimdi sormak zamanıdır, bay Demirel. Şimdiye kadar cüret, cesaret bekleyen meseleler karşısında, bugünkü sirretçe cüretiniz nerelerde geziniyordu. AP saflarından istifa ederken, komünistler karşısında titrerken, bugünkü sevimsiz ve bedava cüretiniz nerelerde idi?

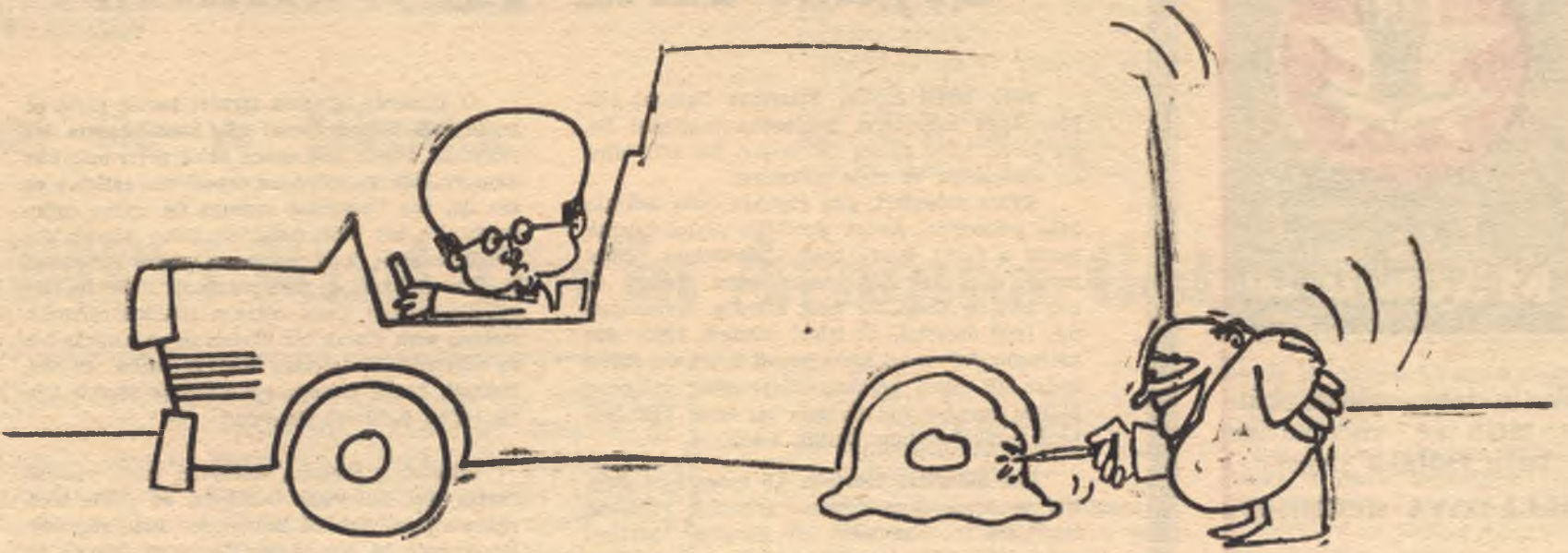
1964 lerin, Beynelmîl Masonluğun kesin desteğini kazandıktan sonraki, hayalleri ile dolu Demireli, avnı güçlerin yeni desteğine mi kavuşuyor? Türo milletin şimdi düşündüğü budur.

Ve şuna emin olun ki, kazandığınız Beynelmîl desteğin gücü ne olursa olsun, bay İnönü gibi, yani 1972 de reiscumhur yapmağı vaadettiği niz İnönü gibi, sizde siyasî bir menta olmaktan kurtulamavacaksınız.

Şimdiden milletin kabine atmağa çalıştığınız, ordu düşmanlığını hiç bir Türk üzerinde tesiri olamayacağı gibi, Türk milletin sizi ve koz mopolit ekibinizi, millî irade ile tasfiye edeceğini aklınızdan çıkarmayın.

Gayretleriniz bosuna dır bay Demirel...

Yeniden Millî Mücadele

Siyasî Krizin Sonu Nereye?

Türk Siyasî Hayatı Neye Muhtaçtır?

KAPAK
YAZISI

— Siyasî krizin belirdiği bir zamanda, kendisinden en çok gayret beklenen fert güphesiz hükümetin Başbakanıdır. Yine başbakandır ki, iktidarı hedef alan politik kuvvetlerin propagandasına maruz kalacaktır. Kendisine tesir edilmek istenecektir. Ama Nihat Erim'den beklenen millî hedeflerle mutabakat arzetmeyen seslere kulak vermemesi, ve siyasî istikrarı devamlı sağlayabilecek şartları sağlamasıdır.

HADİSELER NASIL GELİŞTİ

Türk siyasî hayatı son günlerde yeniden sonucu iyi neticeler vermecek bir krizin içine itilmiştir. Önceki hafta içerisinde Demirel - Erim ve Komutanların konuşmalarıyla açılan münakaşa ortamı hızlanmış ve AP'nin kabinedeki 5 bakanını çekme isteğine kadar süregelmiştir. Partisinin kararlarına uyan üç bakan (Turizm ve Tanıtma Bakanı Erol Yılmaz Akçal, Devlet Bakanı Doğan Kitaplı, Gümrük ve Tekel Bakanı Haydar Özalp) derhal istifalarını vermişler ve kabineden çekilmişlerdir. Spor ve Gençlik Bakanı Sezai Ergun ile Bayındırlık Bakanı Cahit

Karakaş ise kabineden istifa etmemişlerdir. AP'li üç bakanın istifasıyla kabinedeki boşluk 5 kişiye yükselmiştir. Daha önce istifa eden Ulaştırma Bakanı Haluk Arık ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı İhsan Topaloğlu ile beraber.

Bu durum elbette bir hükümet buhranını hazırlayacak şartları doğurmuştur. Ve siyasî hayatımız bakımından büyük önemli hatırdır. Bu hadiselerin hususen bazı beynelmilel görüşmelerin olacağı bir zamanda (Spiro Agnew'in ve İngiliz Kraliçesi nin gelişi, Cumhurbaşkanının İran'a gitmesi gibi) vukubulması meseleye ayrıca eğilmeyi zarurî kılmaktadır. Başbakan Erim, Gümrük ve Tekel Bakanlığı ile Devlet Bakanlığını lağvedeceğini, bunları başka bakanlıklara bağlayacağını, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına CHP'den bir kişiyi, Ulaştırma Bakanlığına da Meclis dışından bir bakan seçeceğini ihsas ettirmiştir. Bu bakanlıkların doldurulması, siyasî krizin son bulacağı manasına yorumlanamaz. Bunların geçici tedbirler olduğu ve dış ziyaretler ve ziyaretçilerle görüşmeler bittikten sonra yeni bir dönemin başlayacağı tahmin edilebilir. Gerek siyasî partilerin kendi içlerinde meydana gelecek gelişmeler, gerekse partiler ve hükümet arasındaki münasebetlerin değişmesi, politik hayatta milletimizin hayatını ve vatanımızın selâmetini yakından alâkadar eden olaylara zemin hazırlayacaktır. Gelecekte neler olabileceğini, buna mukabil millet olarak neler olmasını istediğimizi belirtmeden önce son olaylar hakkında politik güçlerin ne düşündüklerini, gizli hesaplarını, Türkiye'yi götürmek istedikleri neticeleri zikretmek gerekmektedir.

POLİTİK GÜÇLER HANGİLERİDİR?

Türkiye'de politik hayata şu veya bu şekilde tesir eden en önemli kuvvet masonluktur. Masonluk, bazen siyasî partiler aracılığıyla, bazen iktisadî oyunlarla, bazen beynelmilel baskılarla, bazen de basın yoluyla politik hayatı kontrolünde tutmayı ve ona yön vermeyi planlamaktadır. Son hadiselerde, masonluğu non-politik bir teşkilâtmiş gibi bir tarafa atmak ve hesaba katmamak yanlış değerlendirmelerin sebebi olmaktadır. Unutulmamalıdır ki şu veya bu liderin konuşması, şu veya bu basın organının attığı manşet, bir fıkra yazısının yaptığı yorum, kendisine mahfillerce dikte ettirilen politikanın mahsulüdür. Son 250 yıldan beri siyasî olayları tahlil ederken bu politik gücü ihmal etmek, hususen mesuliyet makamında olanlar için affedilmeyecek hatalardandır. Evet Masonluğun son olaylar için de aktif politikası vardır.

Çoğu kere masonlukla beraber çalışan, müşterek politika takip eden komünizmin de politik hayatımızda tesirli olmak istediği, olaylara yön vermek istediği bilinmelidir.

Şimdi Türkiye'nin olayları, bu iki politik güç ile millet arasındaki çekişmenin mahsulüdür. Gayri millî kuvvetlerin elde etmek istediği neticelere karşı; millî kuvvetlerin düşmanın canına ot tıkama ve millî hedeflere ulaşma gayretleri bütün siyasî hadiselerin dinamiği olmaktadır. Bu arada bu iki alternatiften birisinin içerisinde yerini almış olan siyasî partiler, teşkilâtlar basın organları sadece uygulama vasıtaları olmaktadır. Bir kısmı milletin ideallerinin savunucusu, bir kısmı gayri millî kuvvetlerin hoparlörü. Mücadele

— Şuursuzca yaptığı veya zorlandığı hareketlerle kendisiyle beraber partisini de efkârı umumiyyede mahkûm ettiren, millî iradeyi gölgelendiren Demirel, hareketlerinin sağlam bir muhasebesini yapıp daha fazla allerjik olmaktan kurtulmalıdır. Kendisiyle beraber millî iradeyi de küçük düşürme hakkına sahip olmadığını düşünmelidir.

le milletle millet düşmanları arasında cereyan etmektedir. Şimdi millet düşmanlarının politikasını tahlil edelim.

MASONLUK NEYİ PLANLIYOR?

Millî hayatımızın can düşmanı ve bütün buhranlarımızın baş sorumlularından olan masonluk, Türkiye'nin güzel günlere ermemesini temin için bütün yolları denemektedir. 12 Mart Muhtırasının millî idealler isikame-tinde gerçek yorumunun yapılmasını ve millî hayatın kurulmasının başlan-gıcı olmasını önlemek için yoğun bir faaliyet içindedir. Yıllardan beri mil letle millî müesseseler arasında sok tuğu kırıngılıktan istifade ile sürdür düğü saltanatını, aynı köhnemiş me todla yine sürdürme hevesindedir. Bu nasıl olabilir? Bu ancak ikili oy namak suretiyle olabilir. Bir yandan AP'nin yönetici kliğinin tesirleriyle Demirel'i tahrik etmek ve olur olmaz konuşmalar yapmaya sevk etmek... Diğer yandan da Demirel'in konuş malarını anti-Demirel cereyanını hız landırmakta vasıta olarak kullan mak. Yine aynı sebebin hoparlörle ri Demirel'i, milletin ve millî ira denin sembolü olarak göstermek su retiyle, Demirel'e karşı olan bütün fertlerin ve müesseselerin militle karşı karşıya gelmesini istemektedir ler. Zavalı Demirel... Düşüncesini se killendirmeye çalışan çevrelerin pen çelerinden ve telkinlerinden bir kur tulabilse. Ama mümkün olmuyor. Ve belki ne yaptığını kendisi de bilmek sizin bir ateşi habire körüklüyor. De mirel'in sözlerinde ve bazı basın or ganlarının manşetlerinde ifadesini bulan masonik politika, Hükümeti CHP'nin uzantısı yapmak ve hükü metin koruyucusu durumunda görü nen Orduyu da CHP'nin paraleline itmek ihanetle gayesini gerçekle şirmek istemektedir.

Bu gerçekleşirse, mil letin CHP'ye olan antipatisi ve nefre ti güya Ordu ile millet münasebet lerini de etkileyecektir. Bir yandan Demirel'i tahrik eden, bir yandan Erim'in istifa etmesini telkin eden ve Orduyu aktif politik hayata çek mek isteyen bu, millet aleyhtarı po litik hareketi, bütün millî kuvvetler olarak tesirsiz kılmaya mecburuz. «E rim'in yarın istifası bekleniyor» (Hürriyet) diye manşet atan hükü metle - AP arasındaki kavgayı körük leyen ve bundan menfaatler uman bazı basın organları, üzerlerinde ma sonluğun ihanet damgasını taşımak tadırlar. Artık basiretli bağlanma mış herkesin dönen dolapları farket mesi gerekmektedir. Farkedio ona göre davranması gerekmektedir.

KOMÜNİST HAREKETİN POLİTİKASI

12 Mart Muhtırasından beri geri çekilme taktiğini uygulayan beynel millet komünizm de masonlukla para lel yürümektedir. Onun da tek arzu su Türkiye'de siyasî buhranın artma sı, iktisadî krizlerin birbirini kova lamasıdır. Sıkıyönetim mahkemeleri neticeye yaklaştıkça bunların da ça bası artmaktadır. Türkiye eğer siy asî ve iktisadî çıkmazlardan kendisi ni toparlayamaz ise o zaman komü nistlerin de mahkemelerde ve dışarı

da yapacakları hareket tarzında de ği şiklik olacak ve yeniden taarruza ge çebileceklerdir. Onun için komünist lerin maskeli sözcülüğünü yapan fık ra yazarları, basın organları, siyasî krizi uydurma sebeplere bağlayıp hü kümeti ve mesul makamları sonu gel mez yollara sevk etmek istemektedir ler. İstikrarlı, millî bünyemize uy gun ve gerçekçi bir ıslahat hareke tine muhtaç olan iktisadî hayatı, ma ceralara itmek için durmaksızın tah rik etmektedirler. Bilinmelidir ki si yasî krizin artması ancak milletim izin düşmanlarının ekmeğine yağ sü recektir. Ve yine bilinmelidir ki, si yasî krizin baş mesulleri bu iki şer kuvvettir.

CHP'NİN POLİTİKASI

İnönü'nün kafasında şekillenen C. H.P. politikası ise daha kurnaz bir taktik uygulamaktadır. Demirel'in patavatsızlıklarının kendisine itibar temin edeceği düşüncesiyle bekle mektedir. İki defa parti meclisinde konuşacağı ilân edilen İnönü bu ko nuşmaları yapmamıştır. Anlaşılmak tadır ki, İnönü, beklemek suretiyle avın kendisine geleceğini ve hükü metin kendisine itiba edeceğini tah min etmektedir. Böylece 27 Mayıs' tan sonra yaptığı manevralar netice si iktidara konduğu gibi şimdi de CHP iktidarını gerçekleştireceği dü şüncesindedir.

— Haydar Özalp (Günürük ve Fekel Bakanı idi)

ÜZERİNDE ÖNEMLİ DURULMASI GEREKEN MESELELER

Yukarıda millet hayatı bakımından hiç de hayırlı sonuç vermeyecek po litikaları tabiiyle çalıştık. Bu kuvvet lerin her birinin bugün için pratik hedefleri vardır. Türkiye'nin selâ metini düşünen insanlar bazı husus ları bilmeye ve ona göre hareket etmeye mecburdurlar.

● AP - MİLLET MÜNASEBETLERİ: Masonluk, komünizm ve bun ların hoparlörleri milletin aktif gü cünü siyasî hayattan silmek ve ken di arzularınca teşekkül ettirdikleri şebekelerle milleti sevk ve idare et mek için AP ve Demirel düşmanlığı nı, millet düşmanlığına vurdurmak is temektedirler. Onlara göre AP, mil lî iradeyi temsil etmektedir. Ve AP nin bütün patavatsızlıkları aynı za manda millî iradeyi gölgeler. Bu dü şünceyi millet aleyhtarı bir düşün ce olarak kabul ve ilân ediyoruz. E ğer AP'yi tenkitten maksat, milleti tecrid düşüncesi ise, her akli selim

sahibi fert bilmelidir ki, bu fikrin savunucuları millet düşmanlığı has talığının zebûdurlar. AP deyince, masonluğun pençesine yakalanmış yönetici kliği, bunlarla yer yer fikir ihtilâfına düşen parlamenterleri ve milleti birbirinden kesin olarak ayır mak gerekmektedir. Dün CHP'ye karşı olduğu ve gerçekten millî bir siyasî kadro bulunmadığı için AP yi oylarıyla desteklemiş yüzbinleri, mil yonları, siyasî bir jenosid hareketiy le ortadan kaldırmayı planlamak an cak millet aleyhtarlığının mahsulü olabilir. Aydınlarımız, artık kendile rini millettten koparma ihanetini tez gâhlayan ve milleti küçük görme psikozunu geliştiren telkin ve pro pagandalardan kurtulmalıdırlar. Biz AP'yi tenkid ederken onun politika sına yön veren ve direktiflerini bağ lı oklukları localardan alan bir züm reyî hedef alıyoruz. Ve Demirel de bu zümrenin bir oyuncuğundan baş ka bir şey değildir. AP'yi bu şekil de değerlendirmeyenler ise mutlaka art niyet sahibidirler ve gizli emel lerin peşindedirler.

● ORDU - MİLLET VE POLİTİKA MÜNASEBETLERİ: Üzerinde ti zizlikle durulması gereken ikinci me sele Ordu'nun militle ve politikayla ilgisini düzenlemektir. Millet düş manı güçler Ordu ile millet birliği ni parçalamak için çaba göstermek tedirler. İkinci taktikleri de Ordu'

— Doğan Kitaplı (Devlet Bakanı i di)

nun itibar ve kuvvetini ortadan kal dırmaktır. Eğer Orduyu siyasî bir ortama çekebilir ve belirli siyasi klik lerin destekleyicisi gibi gösterebilir lerse milletin hiç olmazsa bir bölü münün muhalefetine sebep olabile ceklerdir. Yine Orduyu, verimli neti projeleri destekler göstermek suretiy le, bu projelerin muvaffak olmaması halinde sorumluluğu ona yüklemek istemekte böylece itibarını sarsmayı planlamaktadırlar. Ordunun, Türkiye nin güçlü, ileri ve mesut bir hayata kavuşması için mutlaka yapılması lâ zım gelen iktisadî buhranı yokedicî re formlar üzerindeki hassasiyetini, dü şüncelerindeki menfur emelleri ger çekleştirmenin vasıtası yapmak iste mektedirler. Böylece Ordu'nun pres tijiyle kendi politik gayelerine ulaş mak niyetindedirler. Milletin ve Onun yıkılmaz bekçisi Ordusunun varlığına hâlel gelmesini istemeyen gerçekten millete bağlı fertlerin bu hususta da uyanık olması şarttır.

NETİCE NE OLACAKTIR, NE OLMALIDIR?

Çeşitli politik güçlerin netice al mak istediği bir zamanda siyasî kri zin kısa devrede son bulması bekle nemez. Alınacak sunî tedbirler yara yı bir müddet kapatacak, fakat za manla yeniden kanamaları önleye meyecektir. Bu bir bakıma Türkiye' nin siyasî yapısını teşekkül ettiren fikirlerin sakatlığından doğmakta dır. Bugüne kadar, gerçek ve millî bir demokrasinin neticesi olacak mil let iktidarının gerçekleşmesini te min edecek şartlar hazırlanmamıştır. Bir CHP - Anti CHP kavgası siyasî hayatımızı şekillendirmiştir. Bu kav gadır ki millî irade ile gerçekçi bir sosyo-ekonomik politikanın bağda şmasını engellemiş, yapılacak re form hareketlerinin hasarı şansını azaltmış, hattâ sıfıra münceş etmiş tir. Yapılmak istenen reformlar, mil lî iradenin potasında eritememiş millî heyecanın coşkunluğuyla bağ daştırılamamıştır.

Eğer Türkiye'mizi üç-beş yıl geç meden yeni yeni krizlere uğrayan bir ülke olmaktan kurtarmak ve layık ol duğu mevkie yükseltmek istiyorsak yapmamız lâzım gelen önemli şart lar vardır. Bunlardan birincisi Türk siyasî hayatından masonluğun ve o na paralel bütün şer kuvvetlerin te sirini kaldırmaktır. İkincisi de Millî

— Erol Yılmaz Akçal (Turizm ve Ta rıma Bakanı idi)

iradenin temel meseleler etrafında şekillenmesini temin edecek, mil letin iradesi ile sosyo-ekonomik bir po litikayı kaynaştıracak bir siyasî ha reketin gelişmesine imkân hazırla maktır. Milletin iradesinin gerçekçi ve millî bir program etrafında şek il lenmesini ise gerçek, ileri ve mil lî bir demokratik hayat temin edebilir. Gerçek, ileri ve millî bir demokras uygulamasının imkân vereceği bu millî politik kadro, temel meseleler etrafında millî iradenin zuhuruna im kân verecek ve politik hayatı dilem malardan kurtaracaktır.

Türkiye'nin meselesi üç veya bes bakanın istifa etmesi, filanca hükü metin reformları uygulayamaması, filanca iktidarın düşmesi, falancası nın başa geçmesi değildir. Mesele miz, politik hayattan gayri millî un surların ve beynelmilel kuvvetlerin ajanlarının tasfiyesi, onun yerine millî siyasî kadroların şekillenmesi ne imkân verecek şartların hazırlan ması meselesidir.

ORTA - DOĞU'DA

YAHUDİ İLE ANLAŞMA MÜMKÜN DEĞİLDİR

Ortadoğu buhranına yeni bir çözüm şekli getirilmek istenmektedir. ABD Dışişleri Bakanı William Rogers yeni bir teklif sunmuştur. Rogers planı adı verilen teklif şudur:

1 — Görüşmelerin aslını 22 Kasım 1967 tarihli Güvenlik Konseyi kararı teşkil edecektir.

2 — Tahliye edilecek topraklar hakkında bir ön anlaşma yapılması mümkündür. Bölgedeki B.M. ler gözlemlerinin sa yıları artırılabilir.

3 — Ateş kes tarafların iyi niyetiyle gerçekleştirilebilir.

4 — Süveyş kanalı istisnasız herkese açılmalıdır.

5 — Süveyş kanalındaki trafiğin sağlanması için kanalın doğu yakasında Mısır' 1 görevlilerin bulundurulması hattâ bir Mısır askerî birliğinin yerleştirilmesi gerekebilir.

6 — Genel bir anlaşma ancak Jar-ring'in denetimi altında yapılacak görüşme lerle tespit edilmelidir.

Bu plan samimiyyetin ifadesi olmak-tan çok uzak, hem de bidayetteki bir İsra-il saldırısını gizler bir mahiyet arz etmek-tedir.

Amerika'da bulunan İsrail Dışişleri Bakanı Abba Eban Rogers'le bir buçuk sa at süren bir görüşme yapmıştır. Ve Eban Rogers'e, Amerika'nın daha fazla «phantom» uçağı vermesi için baskıda bulunmuş tur. Beynelmîlel politika, bir yandan sulh taarruzunda bulunurken, diğer taraftan İs-rail'in de hızla silâhlanmasını sağlamakta-dır. Enteresan bir nokta da Sovyet Başba-kanı Aleksî Kosigin'in Cezayirli yöneticile re İsra'il'e karşı takındıkları sert ve savaş-çı tutumdan vazgeçmelerini telkine çalış-masıdır. Bu dünya politikasına gerçekte Yahudiliğin nasıl yön verdiğini göstermek tedir.

Beynelmîlel Yahudi politikasının göz boyamak ve zaman kazanmak için ortaya attığı Rogers planı İsra'il'de önceden kararlaştırılmış tepkilerle karşılanmıştır. İsra-il gazeteleri «Amerika'yı Mısır'ın yanın da yer almakla» suçlamışlardır. Abba E-ban «işgal edilen topraklardan prensip ola rak geri çekilmenin kabul edilebileceğini» söylerken, İsra'il makul hiçbir çözüm şekli-ni de kabule yanaşmamaktadır. İsra'il dün ya kamu oyunu oyalamakta ve savaş için müsait bir an kollamaktadır. Nitekim B.M. Genel Kurulunda konuşan Ürdün Dışişleri Bakanı Abdullah Salah'ın Gazze'de halkın evlerinden atıldığını, Kudüs'te ise halkın hareket serbestisinin kısıtlandığını ve İsra-il'in Gazze'yi ilhak etme hazırlığı içinde bulunduğunu belirtmesi bu görüşümüze kuvvet kazandırmaktadır. Aynı zamanda Enver Sedat geçen hafta yaptığı televizyon konuşmasında yeni bir savaş ihtimalinden söz ederek Araplar'ın, İsra'il'in «küstahta» tavırlarına tahammüllerinin kalmadığını açıklamıştır.

Araplar için Ortadoğu'da İsra'il-ABD-RUSYA üçlüsünün oynamayı tasarladığı o-yunu farkedip kendilerini toparlamak im-kânı bir kere daha belirmiştir.

Sıkıyönetim Mahkemeleri

Komünist Halk Ordusunun Çapulcuları Adaletin Tecellisinden Korkuyorlar

Komünizmin Türk Milleti adına yapılan yar-gılanması devam etmektedir. Her geçen gün iha-netler bir bir ortaya çıkıyor. Tarihi kararlara yaklaşıyor. Buna rağmen komünistler aynı tak-tikleri devam ettiriyorlar. Bir türlü yıpratama-dıkları mahkemeleri, çeşitli hadiselerle tesir al-tına alma gayreti, komünistleri bir hayli telaş-landırıyor. Türk Milletine karşı komünizmi mü-dafaa gayretinde bulunan avukatlar da aynı te-lâşın içindeler.

**MAHİR ÇAYAN: «BİZİM HALK
BU DEĞİLDİR»**

İstanbul 3 numaralı askerî Sıkıyönetim mahke-mesinde bakılmakta olan Mahir Çayan ve 25 ar-kadaşının duruşmasına 4 Ekim Pazartesi günü devam edilmiştir. Öğleden önce yapılan duruş-mada ilk olarak, Sibel Erkan'ın oturduğu daire-nin alt katında oturan Uğraş ailesinden bir ka-dınla bir kız şahitlik yapmışlardır. Daha sonra, Çayan ve Hüseyin Cevahir'in yakalanmasında orada bulunan Albay Nazif Güryol, şahitlik yap-mıştır. Güryol ifadesinde: «Onlar daima halka hi-tap ediyorlardı, (Yaşasın Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi) ve (Biz THKC savaşçıyız) diyorlardı. Saat 14'te komutan, kıza serbest bırakmaları için kendileriyle konuştu. Bu konuşmaya karşılık, (Biz, kadın ve çocuklara dokunmaya) cevabını verdiler. Bu sırada sokaktan bir kadın onlara, (Böyle söylüyorsunuz ama, sözünüze uymuyor, kıza bırakmıyorsunuz) diye bağırdı. Ben de ken-dilerine, (Bakın, halk size ne diyor), dedim. Ba-na, (Bizim halk bu değildir) cevabını verdiler. Onlar (THKC ve THKP yaşasın) diye bağırdık-ça, dışarıda toplanan halk da kendilerini yuha-lıyorlardı.»

Her zaman «Türkiye Halklarından» bahse-den, halkın ızdırabını ve derdini istismar ede-rek, onun omuzları üzerinde yükselmek isteyen komünistler, daima bizim halkımıza düşman ol-duklarını her fırsatta açığa vuruyorlar. Çünkü Türk halkı komünizmin baş düşmanıdır. Ve her şeyden önce müslümandır. Aynı şekilde, onun meydana getirdiği Türk ordusu da komünizmin kafasına inecek bir balyozdur.

Duruşmanın öğleden sonraki bölümünde Si-bel Erkan ifade vermiştir. Sibel Erkan hadiseyi baştan sona anlatmış, Çayan ve Cevahir'le kaldığı müddet içerisinde aralarında geçen konuşmaları ve hadiseleri nakletmiştir. İsrail Büyük Elçisi

Elrom'u kendilerinin öldürdüklerini, bu kararın Elrom'u kendileri öldürdüklerini, bu kararın kurdukları halk mahkemesinde alındığını ve tat-bik edildiğini, Mahir Çayan'ın kendisinin de biz-zat anlattığını belirtmiştir. Ellerinde bulunan pa-raları ve ücreti yazılı kâğıtları yaktıklarını da belirtmiştir.

Sibel Erkan'ın ifadesi bittikten sonra söz alan Çayan Sibel'in savcılıkta alınan ifadesinin tamamen uydurma, duruşmanın usulsüz yapıldı-ğını iddia etmiştir. Kâmil Dede; bağırarak hakimi itham edici sözler sarfetmiş, diğer sanıklar da ayağa kalkarak bağırmışlar ve hava elektriklen-miştir.

Hakim Yarbay Akdemir Akmut, ikaz etmiş. Ve:

«Sizlere bir defa daha tekrar ediyorum. Bu mahkeme Türk Milleti adına sizleri yargılamak-tadır. Sizler devamlı olarak, sık sık olaylar çı-karmak istiyorsunuz, hakaret ediyorsunuz. Ama, bu taktiğinizde muvaffak olamayacaksınız. Buna meydan vermeyeceğim. Hepinizi tekrar terbiye-lî olmaya davet ediyorum.» demiştir.

Hakimin bu sözleri komünistlerin uygula-mak istedikleri taktiği tamamen anlamış olması-dır. Düşmanın taktikleri bilindiğine göre, verile-cek kararların adaleti tecellî ettireceğine kesin olarak inanıyoruz.

Ertelenen duruşmaya 6 Eylülde tekrar şa-hitlerin dinlenmesine devam ederek başlanmıştır. Yarbay Hayri Çakmak şahit olarak ifade ver-miş ve hakimin bir sorusu üzerine «Mahir Çayan'ın bana çok kızdığını anlıyordum. Bana fa-şist Binbaşı, karşı karşıya gelirem, karnımı kur-gunla dolduracağım» diyordu» demiştir.

Daha sonra ifade veren Emniyet 2. Şube Müdür Muavini Kemal Erhan'ın Sibel'in kurtuluşu-nu anlatırken, «Mahir Çayan, içeri girdiğimizde (Beni öldürmeyin) diye yalvarıyordu, demesi üze-rine sanıklar toplu halde, «Yalan söylüyorsun işkence uzmanı sus!» diye bağırmışlar ve Erhan'ın üzerine yürümüşlerdir. Mahkeme heyeti ile bir süre karşılıklı tartışma olmuş ve duruşma-ya ara verilmiştir.

7 Ekimde devam edilen duruşmada 5 polis memuru şahit olarak dinlenmiştir. Sanıkların de-vamlı şahit ifadelerine itiraz ederek mahkeme-nin havasını bozma gayretleri devam etmekte-dir.

— Sıkıyönetim Mahkemelerinde 15 yaşındaki çocukları rehine tutabilen şehir eşkiyalarının mu-hakemesi devam etmektedir. Resimde Mahir Çayan ve cinayet yoldaşlarının mahkemesinde şahitlik yapan Sibel Erkan ve Annesi görülüyor.

CİHAN ALPTEKİN HÜCRESİ NESAP VERİYOR

İstanbul 1 Numaralı askeri sıkıyönetim mahkemesinde yeni bir davanın incelenmesine başlanmıştır. Cihan Alptekin ve soygun arkadaşları Türk Ceza Kanununun 146/1 maddesinden yargılanacaklardır. Sanıklardan Cihan Alptekin, Osman Bahadır, Ömer Ayna, Oktay Kaynak, Yağuz Yıldırım, Ali Aydın Çiğ, Zerruh Vakıf, Ahmetoğlu adlı komünistlerin idamı istenmekte, Rukiye Dülger, Gönül Tolon ve İsmail Tayfur Cinemse'nin 5 yıldan 15 yıla kadar ağır hapis cezası ve Rifat Günay'ın da 5 yıl ağır hapis cezası istenmektedir.

Sanıklara ne iş yaparsınız diye sorulduğunda; Ömer Ayna «THKO'nun bir savaşçıyım», Osman Bahadır, «Devrim için savaşmaktırmıştım» demiş ve diğer sanıklar talebe olduklarını söylemişlerdir.

Mahkeme heyetine güvenleri sorulmuş ve sanıklar; mahkemelerin bağımlı olduğunu, o bakımdan kuruluş biçimine güvenleri olmadıklarını fakat mahkeme heyetine güvenleri olduğunu belirtmişlerdir.

Mahkemelerin kuruluş biçimi komünistlerin halk mahkemelerine benzemediği için, komünistlerin buna güvenleri olmaması normaldir. Buna rağmen mahkeme heyetine güvenlerini belirtmeleri, daha şimdiden heyet tesir altına almak için bir basamaktır.

SAVCININ İDDİANAMESİ

Askeri Savcı Yarbay Doğan Dülgergil hazırladığı 28 sayfalık iddianameyi okumuş, THKO adlı gizli teşkilatın üyeleri olarak girişimleri faaliyetleri anlatmıştır. İddianamede olayların hukuki niteliğini ve suçun kanuni unsurlarını anlatmış ve sonuç olarak şöyle demiştir:

«THKO isimli gizli ve kanun dışı örgütün sanıkları, Türk Devletinin hukuki ve töresel varlığını ortadan kaldırılması gayesine mâtuf olarak yerine komünist bir rejimin teşkilini temin için gayri meşrû ve kanuna aykırı icral eylemlerle TC Anayasasının tamamını veya bir kısmını tebdil ve tahtir veya ilgaya cebren teşebbüs etmişlerdir. Filillerinin hazırlık safhasında kalması, suçun tekevvünü için mühim değildir, gayeye yönelmiş bir teşebbüs kâfidir. Çünkü, teşebbüs edilen suç, bir tehlike işi olması sebebiyle kanun hassas davranmıştır, ve bunun içindir ki, bu suç işlemeye teşebbüsü yeterli görülmüştür. Zira teşebbüsün tamamlanması halinde sanıkların ideolojik amacı esasen gerçekleşmiş olacağından TCK'nun 146 ncı maddesinin tatbikine imkân bulunamayacaktır.»

Savcının iddianamesini okumasından sonra ikinci gün devam eden duruşmada Cihan Alptekin bütün suçlarını itiraf etmiştir. Sanıkların sorguları tamamlanmak üzere duruşma 11'erki günlere ertelenmiştir.

Ankara'da yapılan mahkemede TİP yöneticileri tahliye edilmişlerdir. İlhami Soysal'ın tahliye talebi reddedilmiştir.

SIKIYÖNETİM MAHKEMELERİNİN HIZLANDIRILMASI İÇİN ALINAN TEDBİRLER

Genel Kurmay Başkanlığının isteği üzerine askeri hukukçulardan kurulan bir komisyon «Genel olarak savaş ve Sıkıyönetim hallerinde görev yapan askeri mahkemelerin görmekle oldukları davaları süratle sonuçlandırmaları bakımından» alınması gerekli tedbirleri tesbit etmiş ve bir raporla Genel Kurmay Başkanlığına bildirmiştir.

Bu hususta 17 tedbir tesbit edilmiştir. 15 yıldan aşağı hapis cezalarının temyiz edilmemesi, yakalanmayan sanıklar hakkında giyabi karar verilmesi, savunma hakkının süre bakımından kısıtlanması gibi tedbirlerdir.

Sıkıyönetim mahkemelerinin heyecanlı devam ettiği, komünistlerin mahkemeleri uzatarak davaları içinden çıkılmaz bir hale getirmek istedikleri ve birçok komünistin hâlâ firarda olması ve yurt dışına kaçmış olması sebebiyle mahkeme huzuruna çıkmadığı bir ortamda bu gibi tedbirlerin düşünülmesi ve en kısa zamanda tatbikat safhasına konulmasının istenmesi ordumuzun devlet ve millet düşmanlarının ihaneğini bitirmekte kararlı olduğunu göstermektedir. Millî iradenin neticesi olan bu karar milletimiz için hayırlı olacaktır.

Makarios Haksızlığını Örtme Çabasında

Kıbrıs meselesinin çıkmaza girdiği bir zamanda Spiro Agnew, Yunanistan'a resmi ziyaret yapacaktır. Bu ziyaret Amerikan politikasının, Papadopoulos'u daha açık şekilde desteklemek niyetinde olduğunu göstermektedir. Hatırlanacağı gibi, Amerikan politikası Yunanistan'ı daima Türkiye'ye tercih etmiş ve Kıbrıs mevzuunda Amerika daima Yunan tarafını tutmuştur.

Kıbrıs özebeöz Türk'ün olduğu halde ve her zaman haklı ve mağdur biz bulunmamıza rağmen, hâlâ papaz ahkâm kesmeye devam etmektedir. Makarios Lefkoşe'de yaptığı bir konuşmada:

«Bugün Kıbrıs meselesi, Türk uzlaşmazlığı yüzünden çıkmaza girmiştir. Ankara bir çıkış yolu olarak Rum tarafının daha fazla taviz vermesini istemekte ve bunu sağlamak için tehditler savurmaktadır, baskı kurmaktadır. Fakat biz şimdiye kadar komşu unsura pek çok ve bizim için acılı tavizler vermiş bulunmaktayız» demektedir.

Türk Hükümeti Enosis'i kabul mu etmeliydi? Palikaryaların Türk kanı içmelerine göz mü yummalıydı? Lala Mustafa Paşadan bu yana Kıbrıs'ı kaniyle sulayan Türk Milleti, bugünün Bi-

zans artıklarına da nasıl davranacağını çok iyi bilmektedir.

Makarios planlı polemikler yaparken ve psikolojik taarruzda bulunurken, Helen köpeği Grivas da Kıbrıs'a adım attığından beri silahlı tedhiş grupları kurmakla meşguldür. Vatanimizdaki şehir eşkiyalarına benzer tarzda teşkilatlanmış Grivas taraftarlarının yeni bir saldırı için hazırlandıkları bilinmektedir. Makarios bunu şöyle açıklamaktadır:

«Silahlı çetelerin kurulması ve faaliyete geçirilmesi ancak taksim taraftarı Türklerin amacına hizmet eder. Bugün Kıbrıs'ta var olan şartlar silahlı çeteleri değil, herkesi içine alan kapsamlı ve birliğe kavuşturulmuş bir orduya gerek tirmektedir. Bu ordu; muvazzaf Kıbrıs Rum Ordusu, bu ordunun Yunanlı subayları, Kıbrıs Rum polisi ve Helenizmi destekleyen bütün Kıbrıslı Rumlardan kuruludur.»

Makarios bunu demekle Grivas'ın yapacağı saldırıların yükleyeceği sorumluluklardan sıyrılmak istemektedir. Bir yandan Kıbrıs Türkleri canice katledilirken, aynı zamanda Kıbrıs Rumlarının bir ordu haline getirilmeleri sağlanmış olacaktır.

Kıbrıs'ta Makarios ve Grivas ikilisinin terimleri sürüp giderken B.M. Genel Kurul toplantısı münasebetiyle Newyork'a giden Dışişleri Bakanımız Osman Olcay ve Yunanistan Dışişleri Bakan Yardımcısı Palamas bir görüşme yapmışlardır. Görüşmede Kıbrıs'taki ikili görüşmelerde Türk ve Yunan hükümetlerinin de birer temsilci bulundurmaları kararlaştırılmıştır. Bu durum ikili görüşmelere yeni bir şekil vermekle beraber, bundan önce olduğu gibi senelerce sürececek görüşme kapısının açılması zararlıdır. Kısa zaman içinde bu görüşmelerin neticelendirilmesi ve Makarios'un uzun vadede netice alma planlarının uygulanması önlenmelidir.

Açık Mektup

Sayın Alpaslan Türkeş
M.H.P. Genel Başkanı
Ankara —

Bay başkan,

Size aşağıdaki hususları bildirmeyi millî ve vicdanî bir borç bildik. Hem de en son yerine getirilmesi gerekli borç...

Ehemiyyetle belirtelim ki, aşağıda tafsil edilecek hadiseler sebebiyle Mücadele Birliği ve Millet'in mücadelesi ile, MHP ve bağlı kuruluş ve temsilcileri arasında, mümkün hiç bir arkadaşlık ve dostluk ümid ve ihtimali kalmamıştır. Bundan böyle, doktrin, program ve hareketinizde zararlı olan ne varsa bunlar hakkında, sınırsız bir kriterin yapılması ve kesin muhalefetin yürütülmesi, zarurî olacaktır.

Din ve devlet düşmanlarına bile, saldırmadan önce, haber vermeyi emreden İslâm, size, varmış olduğumuz kararı açıklamaya bizi zorlamaktadır.

İki yüzlü dostlara, mert bir düşman daima tercih edilmelidir.

Bay başkan,

Mücadele Birliği, millet düşmanlarının ve müfterilerin iğrenç saldırılarına rağmen muvafak olacak ve Türk milletinin büyük idealini, bir gün gerçekleştirecektir. Bu dört sene gibi kısa bir zaman zarfında müslüman Türk halkı ve gerçek aydın kadrosu üzerinde meydana getirdiği harikulâde tesirle ispatlanmıştır. Mücadele Birliğinin bu şaşırtıcı başarısını, açıklamakta aceze düşen idealsizler, Mücadele Birliğini su veya bu süper devletin veya gücün desteklediği bir hareket olarak göstermeğe çalışmışlardır. Komünist hainlerin, müslüman Türk'ün şerefli alnına yapıtırmak için sıvıttığı çirkefleri, avuç avuç toplamışlar, İngiliz ajanı, Amerikan adamı diye geveleyip durmuşlardır.

Maalesef, partinizde, bayrağınız etrafında toplanmayan herkesi, itham etmek hastalığına tutulanlar vardır. Ve, Mücadele Birliği aleyhine çigne nen çirkef, ne yazık ki yakın mahfillerinizde de makes bulmuştur. Bu adamların kimler olduğu ve

kokuşmuş iftiraları nasıl ve ne yüzle tekrarlayabildikleri en yakın bir gelecekte, kendilerinden sorulacaktır.

Mücadele Birliği, Türkiye bir Endülüs akibetine uğramasın, vatanımız beylik çarpışmalarına yeniden düşmesin diye, samimiyetle inandığı millî cephe ittifakının kuruluşuna manî ihdas etmemek için hareketleri efendilikle cevaplamış, hizmetli yüklenmiş, övünmeyi başkalarına bırakmış, en manasız, zavallı, siğ fikirlerle ve sersemce hareketlere bile, bunların sahipleri samimîdirler düşüncesi ile, toleransla bakmıştır. Ancak bu tutumumuz, hiç bir şekilde doğru manalandırılmamıştır.

Şimdi, bay İnönü'nün damadının iğrenç polemiklerinden kuvvet alan, bir çirkin saldırı, manevî mesuliyetiniz altında bulunması gerekli «Devlet» adlı derginin satırlarında sırtmış bulunuyor.

Bu iğrenç satırlarda şunlar yazılmaktadır: «Bazı sloganlarla memleket çocuklarını iğfal eden...», «Başı bilinmeyen...», «Mücadeleciler a diyse maruf, daha ziyade Türkiye'nin azınlıkta etnik gruplarından meydana gelen (Dev - Genç te böyle değil mi?)» gibi satırlarda ifadesini bulan Mücadele Birliği düşmanlığının kıpkızıl aleli karşısında; yalnız Allaha ve millete dayanan Mücadele Birliği, bütün imkânlarını kullanarak, en sert ve müsamahasız bir mukabele devresine girecektir.

Ve sizde, vicdanınızla baş başa kaldığınızda kabul ve teslim edeceksiniz ki, Mücadele Birliği seneler boyu partinizin bazı görevlileri tarafından yürütülen ahlâk dışı Mücadele Birliği aleyhtarlığı karşısında, sabırla ve metanetle durmuş, müfterilerin aklını başına almasını beklemiş, fakat böyle bir anlayış belirmemiş, aksine iftiralar alabildiğine artmış ve dayanılmaz hale gelmiştir. Ve böylece Mücadele Birliği, haşın bir kavgayı yürütmeye mecbur bırakılmıştır.

Sırtan düşmanlık bundan böyle, bizden dostluk beklemesin.

Kendi elleriyle düşmanlık tohumu ekenler düşmanlığın katmerlisi ile karşılaşacaklardır. Bilgi edinilmesini dilerim.

Necmeddin Erişen

Mücadele Birliği Genel Başkanı KONYA

Üniversite Reformunun Esasları Neler Olmalıdır

MİLLETİN ARZUSU

Türkiye'de öyle meseleler vardır ki; hangi hükümet veya iktidar gelirse gelsin bunlar üzerinde uzun zaman düşünmeden, hal çareleri arama- dan geçemez. Üniversite problemi de bunlardan biridir. Bu problem değişik zamanlarda değişik şekillerde ele alınmış ama hiçbir zaman tam manasıyla çözülememiştir. Hatta gün geçtikçe yara derinleşmiş. İçinden çıkılmaz hal almıştır. Üniversite lerimizin en son durumu milletin malûmudur. Kalem yerini silaha bırakmış. Sıralar, okul duvarları sıper vazifesini görmüş, yüksek öğrenimin binaları harp mahalline dönmüştü. Bu son durum vahametli bütün açıklığıyla ortaya koyuyordu. Artık bütün milletin tek bir arzusu vardı: Üniversiteler düzeltilmeli, ıslah edilmeli. Ama nasıl?

Evet herkesin istediği bu: Yüksek okullar ıslah edilmeli. Fakat bu iş nasıl yapılacak, nasıl yapılabilir? Hükümet bu soruya «Üniversite reformuyla» diye cevap veriyor. Ve bu maksatla Milli Eğitim Bakanlığı harekete geçti. Üniversite reform komisyonu kurdu. Buna bağlı olarak da bir alt komite teşkil edildi. Geçen hafta alt komite ön çalışmalarını bitirmiş ve bir «Üniversiteler Kanunu Taslağı» hazırlamıştır. Bu tasla- m getirdiği bazı yenilikler var. Bunları şöylece özetlemek mümkündür: Üniversitenin üzerinde devlet adına denetim ve gözetim görevini ve gerekli işlemleri yerine getirecek bir «Yüksek Öğretim Kurulu» teşkil edilecektir.

Bu kurulun başkanlığını Milli Eğitim Bakanlığı yürütecek. Ayrıca kurulda, her üniversitenin seçeceği birer temsilci profesör, iktidar ve ana muhalefet partisinden birer par- lâmento üyesi ve kuruldaki üniversite temsilcileriyle öbür üyelerin toplam sayısına eşit sayıda (Bakanlar kuruluna tayin edilecek) üyeler bu- lunacaktır. Yüksek Öğretim Kurulu nun görev ve yetkileri:

1 — Yüksek öğrenim alanında yeni kurumlar kurulması, geliştirilme- si, yatırımlar ve insan gücünün iyi kullanılması konusunda plânlara yap- mak, üniversitelerle ilgili kanun ta- sarıları, tüzükler, yönetmelikler ha- zırlayarak karara bağlamak.

2 — Üniversitelerin yıllık faali- yet raporlarını inceleyip, onaylamak görevleriyle ilgili her türlü bilgiyi istemek.

3 — Üniversite mensupları ve yö- neticileri hakkında soruşturma yap- mak, yaptırmak ve varılan sonuca göre sorumlular hakkında disiplin cezaları uygulamak veya kendilerini mahkemeye vermek.

Talebeler belirli prensiplere uy- gun olarak idareye katılabilecekler- dir.

Bir öğrenci 4 yıllık fakülteyi en fazla 6 yılda bitirmek mecburiyetin- de olacaktır. Aksi takdirde fakülteyi bırakarak kesilecek.

Öğrencilerin disiplin yükümlülük- leri üniversitelerce yönetmeliklerle düzenlenecek.

Üniversite düzenini geniş çapta sarsan, disiplinsizlik hallerinde yet- kili organlar üniversitede eğitimi kısı- men veya tamamen en çok bir ay- ıtmayla durdurabilecekler. Bu sure-

yi aşan durumda kararlar Y. Ö. K. tarafından alınacaktır.

Üniversiteler de çalışmayı aksa- tıcı faaliyetlere katılan, organize eden veya etme teşebbüsünde bulu- nan öğrencilere en az üniversiteden geçici veya devamlı çıkarma cezaları verilecektir.

Kesin çıkarma cezası alan öğren- ciler Türkiye de başka bir öğretim kurumuna kabul edilmeyecektir.

Taslağın 33. maddesine göre yük- sek öğrenim paralı olacak ve ücret- ler Y. Ö. K. tarafından tesbit edi- lecek. Ancak başarılı ve yoksul öğ- rencilerin ücretleri devletçe karşıla- nacaktır.

Alt komitenin hazırladığı taslak ta belli başlı yenilikler bunlardır. Ayrıca Doçent olabilmek için önce yardımcı Doçentlik yapma mecburi- yeti konulmuş. «Tam gün çalışma» gibi meselelere temas edilmmiştir.

Üniversite güvenliği ve hadisele- re el koyma gibi mevzulara hiç do- kunulmamış bu konular komisyonun kararına bırakılmıştır.

Yeni Üniversiteler kanunu taslağı nın; dikkat edilirse hedefinin; üni- versite de normal eğitimin yapılabil- mesi için gerekli idari tedbirleri al- mak olduğu görülür. Şüphesiz yapıl- ması icap eden ilk iş de bu olmalı- dır. Talebelerin doğru dürüst derse devam edemediği bir üniversitede bunun başka ne yapılabilir ki?

REFORM İSTENENİ GERÇEKLEŞTİRİR Mİ?

Ancak teklif edilen yeniliklerle acaba durum ne nispette değiştirilebilir? Üniversite buhranının sebep- leri acaba talebelerin yönetime işti- rak etmemesi, eğitimin ücretsiz oluşu veya fakülteleri en geç altı senede bitirme mecburiyeti olmayışı gibi sebepler midir? Şüphesiz değildir. Bu gibi değişikliklerin yapılması da üni- versite buhranına bir çözüm yolu getiremeyecektir. Hatta yeni yeni problemlerin doğmasına bile sebep olabilirler. Meselâ eğitimin ücretli ol- ması birçok istismarlara yol açacağı gibi fakir Anadolu çocuğunun Yük- sek öğrenim yapmasını da büyük nis- pette engelleyecektir. Gerçi fakir ta- lebelerin ücretlerini devletin karşıla- ması ön görülüyorsa da bu tatbikat- ta zor gerçekleşir. Hatta gerçekleş- mez diyebiliriz. Tasar yeni bir ta- kım disiplin cezaları da getirmek- tedir. Ancak daha önceden üniversi- te yönetmelikleri, disiplin cezaları yok muydu? Elbette vardı. Hiçbir yönetmelik tabeye üniversiteyi çalışmaz hale getirme hakkını tanı- mamıştır. Eski yönetmeliklerde de talebeerin derse girmesine mani olanların Hocaları tartaklayanların cezalandırılması öngörülmüyordu. Fa- kat buna rağmen derslere mani olu- nuyor, laboratuvarları dinamitleniyor- du. Demekki sadece cezaları arttır- mak veya yeni cezalar getirmek kâ- fi değildir. Eskiden yani 1968 ler den önce silâh taşımamanın cezası 1971 ler de olduğu kadar ağır değildi ama o zamanlar üniversitede tek silâhlı çatışma olmuyordu. Daha sonra or- tam ona göre ayarlandı. Üniversite- de silâh sesinden geçilmez oldu. Hem de silâh taşımamanın cezası art- mış olmasına rağmen. Anlatmak is- tedğimiz şudur: Üniversitede has- talık meydana geldikten sonra elbet- te bir takım müdahalelerin yapılma-

sı zaruridir. Bu bakımdan alınacak olan idari tedbirlere karşı çıkmak doğru olmaz. Ancak hastalığın asıl sebebi aşıtırlıp mikrobun kökü ku- rutulmazsa bir müddet sonra yara yine kanamağa başlayacaktır. ESKİDEN YAPILAN REFORMLAR NEYİ DEĞİŞTİRDİ?

Eskiden de buna benzer reformla- rın yapılması düşünülmüş ve yapılmıştır. İstikbalî görmemiz bakımın- dan onlara bir göz atmak faydalı olur. İlk reform denemeleri 1933 yıl- larında yapılmıştır. Bunu düzenle- yen ve üniversite reform tasarısını büyük nispette şekillendiren Yahu- di asıllı Prof. Dr. Philip Schwars'ın raporundan bazı pasajlar almak su- retiyle meseleyi incelemeye devam edelim.

Prof. Dr. PHILIPS SCHWARS'IN RAPORU

«Bu üniversitenin iki vahim gaye- si vardır. Biri tatbiki yani üniversite den memleket idaresi için lazım olan her türlü teknisyenlerin yetişmesi öteki de ideal, yani eski, eskimiş ola- rak kabul edilen entellektüel kültürün yerine, yeni bir şeyin konul- ması ve kıymetini kaybetmiş, itibar- dan düşmüş olan dinî ve moral ideal- lerin yerine yeni nasyonal ve hü- main gayelerin vaz'ı idi.»

«...Türkiye'de modern manada il- mi bir gelenek mevcut olmadığından yeni teşkilât için garp memleketle- rindeki üniversiteler örnek olarak alındı. Garbın meşhur üniversitele- rinde mevcut olan kürsüler yeni Türk üniversitesinde de kuruldu. Bu tamamen yeni kadroların, gayele- rin, usullerin tatbiki içinde Garp

Üniversitelerinde büyük miktarda profesörlerin daveti kararlaştırıldı. Ve hakikaten kısa bir zaman içeri- sin de, İstanbul Üniversitesinde Garp memleketlerinden hemen hemen mühim kürsünün dünyaca tanınmış sahipleri geldiler. Bunlar kendileri- nin yetiştirdikleri kendi hususi çalış- ma metotlarının bütün teferruatları- na vakıf yardımcılarını da beraberini de getirdiler.»

«...Böylelikle İstanbul Üniversite- sinde adeta bir mucize vukubuldu. O zamana kadar ancak ya hükümetin yahut ra fertlerin büyük fedakarlık- ları neticesinde Garp Üniversitelerin- den işitilebilen sesler pek kısa bir zaman içinde Türkiye'nin yeni üni- versitesinde kurulan kürsülerden be- nusmağa başladılar. Ve sayısı gittik- çe büyüyen dinleyicilerin ve ÖĞ- RENCİLERİN KULAĞINA VE RU- HUNA O ZAMANA KADAR İSTİML MEMİŞ, YEPYENİ FİKİRLER SOK- MAĞA BAŞLADILAR.»

«Ayrıca üniversite kadrosunda kal- mış olan Türk profesörlerinin de gay- reti, bilgisi, umumî seviyesi değiş- mişti. (BUNLAR DA MEŞHUR EC- NEBİ ARKADAŞLARININ ÖRNEK- LERİNE KENDİLERİNİ UYDUR- MAK ZORUNDA, KALMISLAR HATTA YUKARIYA DOĞRU YAPI- LAN BU TASVİYE AMELİYESİN- DEN DE BÜYÜK BİR MEMNUNİ- YET DUYMUŞLARDIR.)

«... Başarısızlığın sebepleri büyük miktarda ve çok çeşitlidir. Biz bura- da evvela bazılarınca çok önemli gi- bi görünen sebepleri kısaca ele ala- cağız. Meselâ ecnebi profesörlerin birçokları reformdan beş sene sonra

— Bu talebelerin eline silâhı veren ve kendi milletine kurgun sıkırtan şeyleri iyi tesbit etmeliyiz. Eğer yapacağımız reform, bu genç insanlara millet düşmanları tarafından telkin edilen inancı değiştirmeyecekse, pek çok ve millî reformun şartları tesbit edilememiş demektir.

memleketi terkettiler. Bu, büyük bir zarar olmuştur.»

Schwars'ın raporu üzerinde bir şey söylemezden önce kendisinin ve dün ya çapında meşhur (!) 50 kürsü sahibinin kimler olduğunu bilmeliyiz. Bunların hepsi Hitler Almanyasından kaçmış Yahudi Prof. lardır. Mesela üniversitenin en önemli kürsülerinde aşağıdaki Yahudi Prof. lar yerleştirilmişti.

TIP FAKÜLTESİ:

Bakteriologie bölümünde: Prof. Braun

Biyolojik Kimya bölümünde: Prof. Lipchitz

Cerrahi bölümünde: Prof. Nissen
Umumi ve tecrübeli Pathologie bölümünde: Prof. Obendorfer

Patologik anatomi bölümünde: Prof. Ph. Schwartz

Fizyologie bölümünde: Prof. Winterstein

HUKUK FAKÜLTESİ :

Ticaret Hukuku bölümünde: Prof. Ernst Hirsh

Hukuk Felsefesi ve Ceza Hukukı bölümünde: Prof. Honig

Siyasi Ekenomi bölümünde: Prof. Neumark

Beynelmikel Hukuk bölümünde: Prof. Strupp

Siyasi Ekonomi bölümünde: Prof. Isaac Alfred.

Roma Hukuku bölümünde: Prof. Andr Schwarz

EDEBİYAT FAKÜLTESİ :

Romanologie bölümünde: Prof. Spitzer

Romanologie bölümünde: Prof. Auerbach

Psychologie bölümünde: Prof. Peters

Şark Lisanları bölümünde: Prof. Süsheim

FEN FAKÜLTESİ :

Hususi Nebatat bölümünde: Prof. Heilbrenn

Umumi Fizik Bölümünde: Prof. Dember

Astronomie bölümünde: Prof. Freundlich

Umumi Matematik bölümünde: Prof. Mises

Tabii Felsefe bölümünde: Prof. Reichenbach

Umumi Kimya bölümünde: Prof. Arndt

ANKARA ÜNİVERSİTESİ:

Teknologie Kimyası bölümünde: Prof. Gerngross

Bunu böylece tesbit ettikten sonra reformun gayeleri ve neticeleri üzerinde durabiliriz. Şüphesiz Schwars'ın ve arkadaşlarının kendi ideolojilerinden doğan bir takım planları mevcuttu. Ve bunları tatbik etmeğe çalışıyorlardı. Fakat ilimde ve teknikte ilerleyebilmek için bazı idari tedbirler de alınmamış değildi. Bu hususta bazı projeler yapıyordu. Schwarsda zaten raporunda bunu belirtiyor. Ancak bu yönde yapılan faaliyetlerin de başarısız olduğunu, istenilen hedefe ulaşılmadığını yine Schwars, raporuna ekliyor. Ve sebep olarak da beş sene sonra Yahudi prof. ların bir çoğunun memleketi terkettikleri olduğunu gösteriyor.

Başarısızlığın sebebi yabancı profesörlerin memlekete gelmesi mi? Yoksa memleketi terkettiklerimidir? Orası düşünülmeli icap eden ayrı bir

mevzuudur. Fakat 1933 denemesinden çıkan kesin bir gerçek vardır ki; sadece idari yönde bir takım tedbirler almakla üniversitelerde istenilen neticeyi elde etmek mümkün değildir. Bugün üniversiteler kanunu tasarısı hazırlanırken ihmal edilmeyecek olan husus budur.

ÜNİVERSİTE BUHRANININ SEBEPLERİ

1933 reformunun aksak tarafı neydi? Avrupadan gelen prof. ların bilgisizliği, yapılan plân ve programların eksikliği miydi? Hayır. Hiçbirisi değildi. Hattâ yabancı Prof. lar belki de gerçekten bilgili ve kendi dallarında zamanın ilmini ve teknolojisini az çok kavramış kimselerdi. Ancak bunların bu bilgilerinin yanında bir de düşününce yapıları vardı. İdeolojik yapıları vardı. Kendilerine has kültürleri vardı. Bu yönleriyle bizden farklıydılar. Bizim kendilerinden istediğimiz müspet ilim ve teknik bilgileri verirken ikinci gayelerini de tahakkuk ettirmeğe çalıştılar. Teknik bilgiler ve pozitif ilimler veya diğer ilim dallarından istifade ederek kendi kültürlerini kafa kama çakmağa çalıştılar. Ve bunu üniversitenin gayesi haline getirmeye muvaffak oldular. Schwars'ın yu karıda okuduğunuz raporunda belirttiği gibi «Üniversitenin öteki gayesi ise ideal, yani eski ve eskimiş olarak kabul edilen entellektüel kültürün yerine, yeni bir şeyin konulması ve kıymetini kaybetmiş, itibardan düşmüş olan dinî ve moral ideallerin yerine yeni nasyonal ve hüman gayelerin varı idi.» Bunun gerçekleşmesi için «... Kısa bir zaman içerisinde de, İstanbul Üniversitesinde Garp memleketlerinden hemen hemen 50 mühim kürsünün dünyaca tanınmış sahipleri geldiler.»

«... Öğrencilerin kulağına ve ruhuna o zamana kadar işitilmemiş, yepyeni fikirler sokmağa başladılar.»

Yukarıda ikinci defa yazmış olduğumuz cümlelerin üzerinde iyice düşünürsek üniversite buhranının asıl sebebini bulmak için iyi bir anahtar elde etmiş oluruz. O zaman şu gerçek ortaya çıkar: Yahudi profesörlerin gidişleri değil memlekete gelişleri üniversite buhranının tohumlarını atmıştır. Üniversitede Türk gençliğine yeni idealler diye kokuşmuş Judeo - Grek menşeli makyalist fikirler aşılanmıştır. Millî kültür ve millî değerler hor görülmüş, modası geçmiş, eskimiş olarak takdim edilmiştir. Böylece üniversiteli, milletten koparılmak istenmiştir. Bazı müstesnalar hariç bunda

büyük çapta muvaffak da olunmuştur. Artık Türk aydını başka Türk milletinin büyük çoğunluğu başka bir hayat tarzını kabul eder olmuştur. Netice, buhran sadece üniversitede kalmayın bütün bir Milleti kapladı. Çünkü idareci zümre ile millet arasında uçurumlar meydana getirilmişti. Milletin münevvere olan itimadı sarsıldı. Nerdeyse idareci zümre ile halk birbirini düşman gibi görmeğe başladı.

ÜNİVERSİTENİN EHEMMİYETİ

Halbuki bir milletin yükselebilemesi için idareci zümre ile halkın birbirine kenetlenmesi, birbirine yardım etmesi şarttır. Münevverler kalabalıklarına yol göstermedikçe, bir toplumun kurtuluşu ve yükselmesi düşünülemez. Bu bakımdan üniversitelerin ehemmiyeti kendiliğinden ortaya çıkar.

Milletimiz de zaten hiç bir zaman gerçek ilme tekniğe düşman değildir. Düşman olmuş olsaydı Yüksek okulların yapılmasına mani olurdu. Fakat o bilâkis yediği ekmeğinden arttırarak ilim yuvalarının açılması için gayret göstermiştir. Ancak onu üzen genç evlâtlarının, millî idealle ilgili olarak yetişmemiş olmalarıdır. Aradaki soğukluk da buradan ileri geliyor. Üniversite meselesini düşünürken bunu hiç akıldan çıkarma mamız icap eder.

REFORM NASIL YAPILMALI

Milletimizin yeni denemelerle kaybedecek zamanı yoktur. Eski hatalarımızdan ders almak mecburiyetindeyiz. Bu bakımdan yeni hatalara düşmemek için iyi düşünmeli ve sağlam tedbirler almalıyız.

Yapılacak olan faaliyetleri ikiye ayırabiliriz: Birincisi üniversiteleri çalışır halde tutmak için alınacak olan tedbirler. İkincisi ise Türkiyemizi ileri hür, medeni ve güçlü Türkiye haline getirebilmemiz için son derece ihtiyaç duyulan bilgil, ehil ve millî değerlere bağlı olan fertleri yetiştirmek maksadıyla alınacak tedbirler.

Her şeyden önce üniversiteyi çalışmaz hale getirenleri cezalandırmak, müevvideleri tatbik edebilmek ve suçluları yakalamak için üniversite içinde belli miktarda zabıta kuvvetine ihtiyaç vardır. Ayrıca üniversiteye ihtiyaç olduğunda yeteri kadar güvenli kuvveti sokulabilmelidir.

Anarşinin asıl kaynağı ve himayecileri Marksist öğretim üyeleri üniversiteden atılmalı. Bunların çömezlerine teşkilatlanma imkânı verilmemelidir.

— Eğitim Reformu, Türk Milletinin genç evlâtlarının yetişmesiyle ilgilidir. Onun için Şinasi Orel'in mesuliyetini deruhte ettiği reformların, yarınları garanti etmesi ve Millî bir üniversiteyi kurması beklenir.

Bazı fakülteler de kasten yalnız bir yol takip edilerek komünizme hizmet eder şekilde yapılan dersler düzeltilmeli, Marksizmin saçmalıklarının ilimmiş gibi gösterilmesine mani olunmalıdır.

Yüksek okul ve üniversiteler de eğitim sistemi değiştirilmeli ezberciliğe, ve faydasız bir sürü şeylerin öğrenilmesine manj olunmalıdır. Yüksek okuldan mezun olan bir kimse kuru bir diploma sahibi değil, milletin çözüm bekleyen problemlerine hal çaresi bulabilecek kapasiteye getirilmelidir.

Gerek sosyal ilimlerde gerekse müsbet ilim dalında ülkemizin gerçeğine ve milletimizin değerlerine muhalif olan telkinler mutlaka önlenmelidir. Teknik sahada eğitim gören talebeyi okul görmemiş bir kalfanın bilgisine müracaat ettiren yetiştirme tarzı

değiştirilmeli, sosyal ilimlerde talebeyi kitap ve bilgi hamalı fertler olmaktan kurtarıp, Türkiye'nin hayatı problemlerini düşünebilen, siyasi, iktisadi, kültürel sahada beliren ren çıkmazlara kesin çözüm yolları sunan fertler haline getirmeliyiz. Binlerce sayfa kitap okuyup hiçbir değerlendirme ölçüsüne sahip olmadan çıkmak bir tarafa, kalfalar batının yozlaşmış düşünceleriyle köleleştiren eğitim şekli değişmelidir.

Üniversite reformu, ilmi sahada yapılmaz ise, üç yıl veya beş yıl sonra yeniden düşün çizgisine gelmeyi önleyecek birşey yoktur. Gençcek kafaları, ellerinde zehirli bitkileri ekmek için fidelek zanneden tahripkâr düşünceyi üniversiteden kovmalıyız. 20 yaşında fatihler yetiştiren bir milletin nesli, millet sevişinden yoksun yabancı ideolojilere tutsak olmuş, aktarmacı veya asırmacı, dönüp dönüp bina okuyan sözde ilim adamlarının (hürmete lâyık olanları tenhiz ederiz) elinde, ya hiç birşeyden anlamaz, suuru ölmüş ya da marxizmin militanı yapılmamalıdır.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz: Üniversite reformu bir zarurettir. Ancak sadece bir takım idari tedbirler almakla hiçbir müspet netice elde edilmez. Üniversite reformu üniversiteyi gayri millî kültürlerin yuvası olmaktan kurtarma hedefine yönelirse bir mana taşır. Üniversite de sadece millî kültürün ve millî ideallerin bayrağı dalgalandığı, üniversite gerçekten millileştiği gün, kendisinden bekleneni verecektir.

— Komünist ülkelerde kadın, erkek, çocuk, ihtiyar çok güç şartlar altında çalışmak zorundadırlar. Ama çalışmalarının semeresi kendilerine hiç bir huzur getirmemektedir.

Komünizmde İşçi Sefaleti

Komünizm işçi sınıfının diktatörlüğü müdür, yoksa işçilerin koyu bir diktatörlükle idare edilmeleri midir? Komünist ülkelerde sözü pek edilen «işçi cenneti» bir gerçek midir? Aşağıda okuyacağınız yer yer yabancı yazarların kitaplarından alınmış pasajları muhtevî yazı, komünist ülkelere işçiye getirdiği hayat şartlarını ortaya koymaktadır.

«SENDİKA SAÇMALIKLARI, ÇÖP SEPETİNE ATILMALIDIR.»

Bilinmektedirki; komünistleşen memleketlerde ihtilalin en ağır yükü işçiler tarafından çekilmiştir. İşçinin profesyonel bir kadro rehberliğinde, bazan geçim sıkıntıları, bazan da yaşama şartları istismar edilerek; ihtilalin ön saflarında yer alması sağlanır. Nitekim 16 Haziran İstanbul'da vukuubulan «Kızıl Salı» gösterileri bunun tipik misali sayılabilir. Sendikalara sızmış, birçok sendikayı eline geçirmiş profesyonel kadro, «işçi hakları» paravanası altında işçiyi istediği yola sevk edebilecek demistir. İşçi komünist olmazsa bile. Kitle hareketlerinde şuur hakimiyeti mevzu bahis olmadığından, kitle halindeki işçinin sevk ve idaresi zor olmaz. 16 Haziran olayları «274 Sayılı Sendikalar Kanunu»nda yapılacak değişiklikleri bahane amacı ile yapılmıştı. Güya işçinin grev yapma hakkı elinden alınıyordu. Türkiye komünistleri, sendikacılığı kendilerine paravana ederlerken, kendisine tapmışları Lenin; Sendikalar hakkındaki görüşlerini daha 1921 yılında partinin 10. kongresinde şöyle belirtiyordu :

«Bütün bu sendika saçmalıkları çöp sepetine atılmalıdır.»

Hemen bir yıl sonra aynı Lenin, kuvvetlerine dayanarak ihtilali yapabildiği işçiler hakkında, daha enteresan fikirler serdediyordu : İşçi sendikalarının her ne şekilde olursa olsun, iş idaresine karışması, zararlı ve yasak olarak bilinmelidir... Ne Komünist Partisinin ve ne de işçi sendikalarının, hangi şartlar altında olursa olsun, şunu unutmamaları lâzımdır: Proleter hükümetle idare edilen bir memlekette, sık sık grevlere başvurmak, ancak işçilerin kültürde geriliği, siyasî gelişme noksanlığı, hükümete sadırma ve mazi olmuş kapitalizm ve tekelciliğin, yendi den canlanışı olarak tarif edebiliriz (11. Parti Kongresi -1922 -Lenin)

İhtilal yapılmadan savunulan işçi hakları ile, ihtilalin hemen akabinde işçilere vurulan darbeye dikkat nazarlara çekmek isteriz. Esasen Rus iş-

çisi ihtilalin yapıldığı üzerinden daha altı ay geçmemişken uyanmıştı. Ama vakit artık çok geçti. Nitekim Lenin, işçilerin bu memnuniyetsizliğini kast ederek, ihtarda bulunmakta gecikmemişti. «Bugün inkılab, sosyalizmin menfaati uğruna, işçi liderlerinin tek iradesine kayıtsız şartsız itaat etmesini istiyor.» Rus işçisi ihtilalde faal rol almanın bedelini kısa zamanda ve çok ağır olarak ödemişti.

«İŞÇİ CENNETİ»nin PERDE ARKASI

1923 yılı Stalin'in ilk beş yıllık planı olan «İşçi Cenneti»nin fiyasko ile sonuçlandığı yıldır. Sendikaların ücret pazarlığı yapamayacağı ortada iken, birde işçilere «dahili pasaport» muamelesi uygulanmaya başlanmıştı. 1930, 1940 ve 1941 yıllarında nesredilen kararnamele, Sovyet işçileri nerede hangi işe tayin edilirdilerse edilirdi, orada çalışmak mecburiyetinde olduklarını belirtiyordu.

Bu kararnamelere göre, işi bırakanlar on yıl esir kamplarında çalışmak cezasına çarptırılıyorlardı. Çalıştıkları fabrikalarda alet, hammadde, yakıt veya işçi elbiselerinin herhangi bir hasar görmesi, zararın işçilerden on kat fazlası ile tahsiline sebep oluyordu. 1940 Haziranındaki bir kararnameye göre de bir gün işe gelmeyen veya bir ay içinde işe üç kere geç gelen işçi işinden atıldığı gibi, altı ayda hapis cezasına çarptırılıyordu. Bu kararname ile Rusya'da fabrikalarda vukuubulan bazı enterasan vak'elardan bahsedelim :

«Sanık Zotofa (kadındır), işine giderken tramvaydan düşüp bacağı kırılmıştı. İşyerine vaktinde haber vermiş, ismini kaydettirmiş ve tesisat dispanserine gittiğini bildirmişti... Dispanserde, kendisine tıbbi yardım yapıldığına ve çalışmaya durumda olmasına rağmen, hastalık raporunu kabul etmediğine dair bir kâğıt verilmişti. Tesisat yönetmeliği ve 11. Moskova Bölgesi Kamu Mahkemesi yargıcı, Zotofa'nın, işinin başında bir saat bulunmaması hususunda, ileri sürdüğü delilleri, yetersiz buldu. Mahkeme, Zotofa'yı, iş yerinde dört aylık bir cezalı işe mahkûm etti.»

«İşçikadından biri, yoldaş Fedyayefa, tekrar işe alınması için, 5 Numaralı Ekmek Fabrikasını dâvâ etti. Fedyayefa işinin başına 20 dakika geç kaldığı için kovulmuştu. Mahkeme, Fedyayefanın gebe olduğunu ve şehrin dışında oturduğunu tesbit etmişti. İşine giderken, pek fazla kalabalık olan trene binemediği için, 20

— İşçilerin alın terleri, göz yaşları zevk ve safa içinde yüzen Komünist Partisi mensuplarının kadehlerini doldurmaktadır.

...Ve Parti Direktörlüğü ŞEFLER NASIL YAŞIYOR?

SOVYET LİDERLERİNİN ÖZEL HAYATLARI

Gazetelerin baş sayfalarında bizim liderlerimizin özel hayatlarının büyük bir kısmı negredilirken, Sovyet liderlerinin özel hayatları Sovyet halkı için tam bir muamma teşkil etmektedir. Nerede yaşarlar? Karıları ve kadınları kimlerdir? Nasıl dinlenirler? Fobileri, acaiplikleri nelerdir? Hizmetlerinin karşılığında devletten ne alırlar? Bir insan olarak nasıldır? Batı Almanya'nın ileri gelen magazinlerinden «Der Spiegel» Sovyet liderlerinin özel hayatları etrafındaki bu sis perdesini kaldırdı. Birçok kaynaklardan ve Moskova'daki özel gözlemciden elde ettiği haberleri bir araya getirerek Brejnev'in, Kosigin'in özel hayatlarını açığa çıkardı.

Kruşçev, dış dünya ile temasın değerini bildiği için kapılarını ziyaretçilere açık tuttu. Onun düşmesinden bu yana, Sovyetler Birliğinin ileri gelen idarecileri tıpkı Stalin devrinde olduğu gibi, halkla kendi aralarındaki uzaklığı devamlı aynı tutular.

İşe gelir ve giderken resmi arabalardan katıyın inmediler. Herkesten uzak yerlerde oturdular, boş zamanlarını daima kendi aralarında geçirirler. Ticarî seyahatları özel trenlerle uçaklarla yaptılar. Özel hava alanlarından kalktılar, (meselâ Moskova-Vnukovo II) ve gene özel hava alanlarına indiler. (Karadeniz kıyısındaki Sochi havaalanı gibi)

Sokaktaki adam onları hiçbir zaman görmez ve haklarında bir şey bilmez. İhtilalin yıldönümü merasimleri için Lenin müzesindeki yerlerini aldıkları zaman halka Kızıl Meydan yasaklanır. Yalnız yürüyüşçüler Hıderlerini görebilir. Onlar da, liderlerini onların görünmek istedikleri tarzda görürler, emin bir mesafede, yükseklikte. Askerler tarafından taşınan veya evlere asılan portrelerin de suratları tıpkı gazete ve televizyonlardaki gibi soğuktur. Şahsiyet belirten bir çizgi veya gerçek yaşlarını göstermeye yarayan bir ip ucu yoktur.

Bu kimselerin özel hayatlarına da ir hiçbir şey Sovyet basınında yayın

lanmamıştır. Hiçbir gazete okuyucusu, 1967 İşçi Bayramı merasimlerinde Kosigin platformda ayakta dururken eş Klavdiya'nın ölüm haberini aldığını bilmiyordu. İdareciler hiç hasta olurlar mı? Çocukları bütün bir gün boyunca ne yaparlar? Halka bunlar hiçbir zaman söylenmez.

Brejnev ve Kosigin hakkında pek az fıkra duyulur. Eğer bir Sovyet liderleri hakkında konuşursa daima çoğul üçüncü şahıs kullanırlar: «Onlar kararlaştırdılar» veya «onlar bunu ve şunu yaptılar.» Onlar, tepede idare edenlerdir. Eğer birisi istiyorsa onları saat sabah 9 ile 10 arası ofislerine gelirken görebilir. Politbüro'nun birçok üyesi işine Kutuzovski ve Kalininski yoluyla gider «Prag» lokantasının önünde, trafik polisleri resmî arabalara, normal trafik kaidelerine aykırı olarak Frunze sokağına dönmeleri için işaret verir. Şoförler Savunma Bakanlığını geçtikten sonra Borovitski girişinden Krem lin'e vasil olurlar.

22 Ocak 1969 da Teğmen İlyin Borovitski girişinin arkasından Brejnev'in arabasına atış etti. O zaman dan beri emniyet tedbirleri artırıldı. Şehrin merkezindeki ve normal yollardaki polislerde şimdi radyo var, liderlerden birinin siyah arabası gözüktüğü zaman, diğer bütün trafik durdurulur ve Borovitski girişindeki kırmızı ışık yanar.

Politbüro üyelerine verilen arabaları önlerindeki siyah plakasından tanıyabilirsiniz. Arkada ise, plaka numarası II ile başlar, fakat ekseriyetle tanınmasını zorlaştırmak için sık sık değiştirilir.

İlk önce içinde bir emniyet mensubu bulunan Volga gelir. Sonra VIP'la beraber Zil 114 veya Chaika gelir. 30 metre geriden, ellerinde makineli tüfek bulunan gizli polis mensuplarını taşıyan başka bir Chaika gelir, bütün konvoy saatte 70 mil süratle ilerler. Yanlardaki ve arkadaki penceredeki perdeler içeride kimin bulunduğunu gizler.

Brejnev'e yapılan suikast teşebbüsünden bu yana Kosigin şehirde yalnız şoförüyle birlikte yolculuk yapmıyor. Veya habersiz olarak eskiden yaptığı gibi dükkânların önünde durarak halka neler satıldığını bakmı-

İŞÇİNİN SEFALETİ

dakika gecikmişti. Fırının kalabalık soyunma yerinde de on beş dakika kaybetmişti. «(Sovetskaya Yustitsiya dan naklen -Gizli İsim- Yazar: Lin Yutang Shf. 125)

KÖMÜR MADENLERİNDE ÇALIŞTIRILAN KADINLAR

Kadınların kömür madenlerinde çalışması komünist ülkeler hariç, dünyanın hiç bir yerinde tatbik edilmemektedir. Sovyet Rusya ve Kızıl Çin'de kadınlar gece mesaiside yapmaktadırlar. İhtilâlden evvel Rus kadınlarının üçte ikisi hafif işlerde çalışırken, 1936 dan sonra bu miktar 1/3 e inmiştir. Halen ağır sanayiye çalışan kadınların sayısı 3,5 milyondur. Aynı zamanda kadınların fiziki ve biyolojik farklılıkları kabul edilmemektedir. Sağlık Bakanlığı doktorlara gönderdiği bir tamimle: muayyen zamanlardaki rahatsızlık sebebi ile kadınların işe gelmemelerini izin vermelerini yasak etmiştir. Nitekim Fransız maden işçisi Kleber Legay Don havzasındaki Gorlofka kömür madenlerinde kadınların halsiz ve hasta bir şekilde çalıştırıldıklarını, aylık rahatsızlıklarında dahi iş ba-şında kalmalarının mecburi oluşundan bahseder. Pravda 8 Mart 1958 tarihli sayısında bir kereye mahsus olmak üzere, 1947 de sanayi ve idari işlerin bütün kollarında çalışan işçilerin %47'si kadınlardan müteşekkildir» demektedir.

Kadınların maden ocaklarında çalıştırıldığı «işçi cenneti»nde durumu daha yakından tetkik edebilmek için, işçi kamplarından büyük tesadüf eseri kaçabilen, 900 Polonyalı işçinin anlattıklarına bir göz atalım :

«Diğer baskı ve zorlama vasıtaları da kullanılmakla beraber, kadın ve erkeklerin iradeleri devamlı açlığa dayanamıyordu. Bir parça ekmek için insanlar birbirini öldürüyor, ümitsiz kadınlar ve genç kızlar ölmeyecek kadar ekmek bulabilmek için kamp su-bayları, muhafızlar ve urkiler tarafından fahişeliğe zorlanıyordu. Yiyecek, işçilerin istihsal normuna ulaşmaları için teşvik edici bir madde yerine de geçiyordu. Meselâ Uchta-Per hora Kampının nizamlarına göre, ken-di normunun %75-80 ini dolduran bir işçi günde 200 gram, 81-99 unu dolduran işçi 400 gram, yüzde yüz veya daha fazlasını çıkaranlar ise

600 gram ekmek alırlardı. Aynı kam-pın nizamnamesi, köpeklerin insanlar dan daha iyi beslendiğini gösteriyor. Köpeklere günde 250 gram (işçilere 22 gram), hafiye köpeklere 400 gram et ve 20 gram hayvani yağ verilmek-tedir. «(Komünizm Nedir? Richard M. Ketchum, A. Brumberg Shf. 49)

İşçi cenneti dört kısımda mütalaa edilir:

1 — Kafesleme: İşçi Sendikaları ve ücretler. Bu tarife göre sendikalar izciyi kontrol araçlarıdır. İşçilerin ne grev yapmağa, ne de toplu pazarlığa hakları vardır. Ne ücretleri, ne de ya-pılan iş kotalarını münakaşa edebi-lirler.

2 — Pirangaya vurma: İşin dondu-rulması. Hiçbir fabrika müdürü deli olmadıkça, ücretlerde yapılacak bir artışı hoş karşılamaz... Yöneticile-rin görmeyi hiç arzu etmediği şey, işçilerin devamlı surette bir işten diğer işe geçmeleri ve istedikleri an-da işini terkedip gitmesidir.

3 — İskence Çarkına bağlama : Daima iş dosyası, yiyecek karneleri-nin kontrolü ve resmî tayinler hariç, işçinin hareketsiz hale sokulması sa-yesinde, yöneticiler istedikleri kadar işçilerden faydalanabilmekteydiler.

4 — İdam ilmiğini geçirme: Disip-lin tedbirler. Bu maddeye ait misalle-ri biraz önce vermiştik. Bu tasnif yi-ne bir Çinli olan Lin Yutang'ın «Gizli İsim kitabından aktarılmıştır.

İSYAN EDEN AÇ İŞÇİLER ÖLDÜRÜLMÜŞLERDİ

28-29 Haziran 1956 da Poznanda a-yaklanmalar oldu. Polonyalı komü-nist Oyrankiewicz'in blizat açıkladığı veçhile, işçiler aç oldukları için isyan etmişlerdi. Hükümetin verdiği resmî açıklamalarda, isyanın bastırılması i-çin 38 işçinin öldürüldüğü, 270 kişi-nin yaralandığı belirtiliyordu. Ancak gerçek anlaşılamadı. Şüphesiz bu ve-rilen rakamlar çok daha kabarıktı. Ve aç işçiler öldürülmüşlerdi. Durum o kadar korkunçtu ki, 1932 yılında Ukraynadaki açlık ve zulüm yüzün-den Stalin'in genç karısı Nediejdâ Allilayeva, kocası ile münakaşa etmiş ve kısa zaman sonra da esrarengiz bir şekilde ölmüştü.

(Devamı Var)

— Resim, kadınların toplu çalışma kamplarına götürülmesini gösteriyor. Bu kamplar, en ibtidai şartlarda, kadının en zarurî ihtiyaçlarını nazarı itibara almaksızın ölesiye bir çalışmayı mecburî kılmaktadır.

...VE PARTİ DİKTATÖRLÜĞÜ

yor artık.

Stalin, Moskova sokaklarında özel kimseler için bir yol hattının işaretlenmesini istemişti. 1967'den bu ya-na her yıl ilkbahar yol onarımı sı-rasında bu yol bir kaç santim ge-nişletildi.

Sovyet yüksek idarecileri arasında taksi telefonları daha pek yaygın de-ğil; Politbüro üyeleri, yüksek gene-raller ve KGB nin en ileri gelen idarecilerinin var. Bakanlar ve mahallî komünist partisi başkanları ise böy-le bir arabaya kavuşabilmek için sı-radalar.

Almanya'nın büyük elektrik firma-sı Siemens, Moskova telefon sistemi için gerekli bilgi ve aleti verdi. Sov-yet Başkentinin Belediye Relsinin ö-nündeki masada bir düzineden fazla telefon var. Siemens, Rusya'ya ta-Çarlık devrinden beri telefon veri-yor.

Pek tabii ki, modern teknoloji Kremlin'in işlerinde kullanılmaya başlanmıştır. Televizyon kameraları Kızıl Meydanı devamlı göz altında tu-tar.

Çarların eski koruluğunun kuzey-terafı hâlâ halka yasaktır. Orada es-ki Senato Sarayında, Politbüro ve Bakanlar Kurulu toplantıları yapılr-dı. Ölü Kremlin muhafızı adına dik-ilmiş heykel yasak bölgenin girişin-de bulunurdu. Eğer hiç rüzgâr esmez-se, hava basıncı aleti kızıl bayrağı kutsal bölgenin üzerinde havalarda devamlı dalgalandırır.

Alexei Kosigin cidden dünyanın kuvvetli devletinin önemli adamı mıdır? Siz onun bölümüne girecek olur-sanız kendinizi sanki eski zaman bahçe çadırında zannedersiniz.

İkinci kat diğer yüksek idarecile-rindir. Kiril Mazurov, Nikolai Pod-gorny, Dmitry Polyanski, Mikail Sus-lov ve Anastas Mikoyan.

Sovyet ieri gelenleri bir toplantı yaptıkları zaman, bu elit kadro daha yakından incelenebilir. Yaklaşık ola-rak Sovyetler Birliğinin 100 yüksek idarecisi kendilerine ayrılmış olan yerlere otururlar. Kosigin, Pod-gorny ve Suslov Brejnev'in sağında otururlar. Onların arkalarında da Po-litbüro'nun diğer üyeleri otururlar. Hemen hemen hepsi koyu elbiseler giyinir, yalnız baş ideo'og Suslog ba-zen açık elbiseler giyer.

Uzun konuşmalar esnasında Polit-büro üyeleri birbiriyle konuşurlar. Brejnev, Kosigin ve Podgorny'i gül-düren komik hikâyeler anlatmasını sever. Politbüro'nun en yaşlı üyesi olan 72 yaşındaki Arvid Pelshe, ses-siz durur, diğerleri gülünce ancak o zaman güler. Kosigin, yorgun ve sinirli olduğu zaman parmaklarını devamlı hareket ettirir, kalemiyle oy-nar.

Brejnev'in birkaç sıra arkasında en yakın sırdaşı. Komünist Partisi merkez komitesi sekreteri Konstan-tin Katushev oturur ve devamlı kâ-ğıtlarıyla meşgul olur. Birşeyler yaz-dığı zaman tıpkı okul çocukları gibi kolunu gererek arkadaşlarından sak-lamağa çalışır. Ukrayna K. Partisi başkanı Pyotr Shelest, Brejnev'den bir koridorla ayrılır, masanın üstüne dirseğini koyarak rahatça oturur. Ko-sigin, Suslov ve Podgorny'den baş-ka merkez komite sekreteri Kirilen-ko, Brejnev'le samimice konuşabi-len tek kişidir. Shelep'in, Mazurov ve Polyanski aradaki uzaklığı münasebetlerinde de aynı tutarlar.

Sovyetler Birliğinin kaderi nere-deyse tesadüfî bir şekilde kararlaştı-rılır denebilir. Ortada sadece adı o-lan Sovyetler Birliği Parlamentosu, Savunma Bütçesini şöyle görüşür: Başkan 1517 üyeye «Şimdi sıra Sa-vunma için yapılacak masrafları gö-rüşmeye geldi. Söz söyleyecek var mı? Hayır. Kimler savunma bütçesi-ni kabul ediyor?» Bütün üyeler elle-rini kaldırırılar. Hiç bakmadan, Baş-kan konuşmasına devam ederek: «İ-tirazi olan veya eksik olan var mı? Hiç kimse.» Böylelikle 20 saniyede parlamento S. Birliği ordusu için 20 milyar rublelik savunma bütçesini kabul eder.

Kalabalık içindeki Brejnev'i gözle-yecek olursak, onun tıpkı bir hüküm-dar gibi hareket etmek istediğini an-layabiliriz. Kendinden küçük idare-ci arkadaşlarının sırtlarını sıvazlar. Sabahleyin gelince, yorgun ve bitkin gözüktür, yüzü ve gözleri şişmiştir. Sık sık cebinden tarağını çıkarır, saç-larını tarar.

Nisandaki Bulgaristan Parti kong-resinde konuşmasına başlamadan ev-vel saçlarını iki eliyle düzeltti.

(Devamı Var)

— Bu kadınların da el emeği Komünist Partisi şeflerinin eğlence, evi ve spor masraflarına sar-fedilmektedir. Resim Brejnevi hususi atıyla teriyor.

HİKAYE

Kanlıdere

Tiz bir horoz sesi karanlığı yırtar masına, Kanlıdere üzerindeki derin sülkuta son verdi. Bu horozu bir diğeri, ondan sonra da başkaları takip etti. Sabah yaklaşıyordu...

Köyün biraz önceki sessizliği köpeklerin, merkeplerin ve horozların ortalığı velveleye veren gürültüleri ile kaybolup giderken, Kanlıdere'de yeni bir gün daha işte böylece başlamış oluyordu.

Müezzin Abdullah efendi ise, yamaçlarda yankılar yapan yankı sesiyle «Allahuekber, Allahuekber» diye köylüyü sabah namazına davet ediyordu. Yine ufak bir sessizlik. Sanki herşey ve herkes Abdullah efendiyi dinliyordu.

Ufuk yavaş yavaş kızarıyordu. Evlerden sesler yükselmeye başladı. Kadınlar gürültüden uyanan küçük çocuklarını tekrar uyutmaya çalışırken işitilen ibrik sesleri, namaza gitmek üzere hazırlık yapanların olduğunu hissettiriyordu.

Köyün yaşlıları karanlıkta ayaklarını taşlara çarpa çarpa camiye doğru iletiliyorlardı. Namazlarını evlerin de kıliveren köy delikanlıları «se atları yahut öküzleri arabaya koşuyor, bazıları merkeplerini semerliyorlar, tarlaya gitmek için hazırlık yapıyorlardı. Bu arada kadınlar, erkeklerine tarlada yemek üzere azık hazırlıyorlardı.

Karanlık gittikçe kayboldu. Caminin hemen bitişiğindeki evde, Kara Müslüm, büyük oğlu Salih ve küçük oğlu Tarık'ı kaldırmış, tarlaya gitmek üzere tek atlı arabasını hazırlamıştı. Arabaya bindiler. Kara Müslüm; «deeh!» dedi, kırbağı sallattı. Ve araba tarlanın yolunu tuttu.

Kocasını ve oğullarını tarlaya yollayan Sarıve, inek ve keçilerini sağdıktan sonra yavık yaymaya başladı. Daha sonra Sarıve, saadeti hayvanlarını sürüye gönderirken, camiden çıkan cemaat evlerine dağılıyordu.

Kanlıdere, Anadolu'nun sarp dağlarından birinin ovaya doğru uzanmış bir vadisinin kenarında kuru'ân bir köyü. Ufak bir köy. Kanlıdere'nin evleri, vadinin biraz dik yamaçları üzerinde yayıldığı için, uzaklardan birbirlerinin üzerinde imiş gibi gözüküyorlardı.

Köyün ismi Millî Mücadeleden hatıra kalmış. Kahpe Fransızlar Anadolu'yu istila ettiğinde buralara kadar gelmişler. Fakat bu civarın genç ihtivarı, kadını, kızı kazmaya, küreğe, tasa, sopaya sarılmışlar. Kanlı bir çarpışma olmuş. Fransızlar geldikleri gibi geri dönmüşler. İşte o zaman oracıkta birkaç ev halinde bulunan köyün adı o günden bugüne Kanlıdere olarak kalmış.

Kanlıdere, ismiyle, kıpkırmızı top rağı ile bir milletin yaşama azım ve iradesinin çelikleşerek düşmana kan kusturduğu bir vatan parçası... Kanlıdere, emperyalist gayelerle bir millet tarih sahnesinden silmek isteyen zulümcü kuvvetlerin belinin kırıldığı, zulümleri ile birlikte kahroltukları bir yer... Kanlıdere'nin top raklarının altında, bir hilâl uğruna, bir iman yoluna can verenler yatar. Üzerinde ise, şehid dedelerinin emanetlerine bağlı kimseler, Kara Müslümler, Salihler, Tarıklar yaşar.

Kara Müslüm köyün orta halillerinden biri idi. Fakat çoluk çocuğunun geçimini temin edene kadar alınının damarı çatırdı. Bir defa büyük oğlu Salihle senenin tamamını tarlada geçirirdi. İlkokulu yeni bitiren oğlu Tarık ise ancak yaz aylarında babasına faydalı olabiliyordu. Ve bu sene kasabada okumak mecburiyetinde idi. Ayrıca Salih de yakında askere gidecekti. Kara Müslüm bütün bu problemleri aksamaya doğru köye giderken arabasının üzerinde düşünüp duruyordu. Zavalı at bütün gün çalışmanın verdiği bir yorgunlukla yavaş yavaş yürüyordu. Kara Müslüm arada bir kamçısını sakırda tıyor, fakat yine dahıyor, derin derin düşünüyordu.

Kara Müslüm köyün taşlı sokaklarında ağır ağır geçerek eve geldi. Bu gün çok yorulmuşlardı. Arabadan indiler. Atı çözdüler. Ahıra bağlayıp biraz yem verdikten sonra top raktan damlı evlerine girdiler. Sarıve yemeği hazırlamıştı. Sofre serildi. Yemeklerini yediler. Yemekten sonra Salih kardeşi Tarıkla köyün sadece dinlenmek ve sohbet için açılmış kahvesine indiler. Kara Müslüm ise karısı Sarıve ile arabada düşünmüş olduğu şeyler hakkında dertleşmeye başladı.

Salihle Tarık selâm vererek kahveden içeri girdiler. Kahvedekiler mu kabele ettiler. Fakat kahvede bir yahançı vardı. Bir masada oturmuş bir şeyler konuşuyordu. Diğerleri de elleri çenelerinde konusunu dinliyorlardı. Salihle Tarık da birer sandalye alarak yabancının yanına oturdular ve dinlenmeye başladılar. Adam şöyle diyordu:

— İşte arkadaşlar sizleri böyle sömürüyorlar... Malınız çok ucuza alıyorlar. Vergi diyorlar sizden istiyorlar. Askere diyorlar siz gidiyorsanız, Fakat siz hastalanınca doktora bile gidemiyorsunuz. Kapitalist sınıf sizi de bizi de eziyor. Bu düzeni yıkmalıyız. Birleşelim, örgütlenelim, ayaklanalım ve hep beraber sosyalist Türkiye'yi kuralım.

Dinleyenler dikkat kesildiler. Bu arada Salih yanındakine yavaşça dertlererek:

— Hişt... İrbehem be, bu konuşan adam kim acep? diye sordu.

Köylülerin İrbehem dedikleri İbrahim cevap verdi:

— Öğretmenmiş öğretmen... Bizim mektebin öğretmeni... Yeni gelmiş. Şöyle bir gideyim, köye bakayım demiş. Mektep başlayınca gelip öğretmenlik yapacakmış.

Salih başını çevirdi ve dinlemeye devam etti. Öğretmen anlatıyordu:

— Arkadaşlar, Rusya bizim en büyük dostumuzdur. Bizl içinde bulunduğumuz sömürü düzeninden o kurtaracak.

Öteden bir köylü:

— Öhhö... Yavaş gel! diye söylen di. Köylülerin çehresi değişti. Öbür taraftan biri:

— Ööst be... Bir çuval inciri bırırdın. Eski düşman dost olur mu? be... Hu... söylesene... Adama bakın be... Biraz önce söylediği şeyler meğersem ağıyu altın tasta sunmak gibi bir şeymiş.

Bir başkası hisımla ayağa kalkarak:

— Ulan avanak... bana bak. Misafirliğini eyi bil. Yoksam karışmam, tamam mı? Biz misafir dedik dinle-dik diye haddini aşma, şeklinde sinirli sinirli konuştu.

Köyün nisbeten münevver ve gün görmüşü Kadir ağa yerinden doğruldu. Kargaşalığa meydan vermemek için şöyle konuştu:

— Arkadaşlar, bu çocuğa bakmayın siz. Bazı şeyler ezberlemiş gelip konuşuyor yalan yanlış neyse... Fakat siz aldırmayın. Bir şey yapacak olursanız bu köyümüzün şerefine zül getirir.

Daha sonra öğretmene dönerek:

— Bana bak yavrum o konuştukların buralarda sökmez. Sen git onları başkalarına anlat. Binaenaleyh eğer ki bunları konuşacak olursan köylü seni sevmeyi. İyi öğretmen bize baş tacıdır. Başımızın üzerinde yeri vardır. Lâkin sen kalkıp yalan yanlış şeyler anlatırsan bu bize dokunur. Tamam mı? Sen ne yapacaksın şunu bunu. Öğretmenliğini iyice yap çolukçocuğa iyi şeyler öğret. O zaman biz seni elimizin üzerinde tutarız.

O arada söz öğretmenin suratı görülmeye değerdi. Çevresine bön bön bakakalmıştı. Etrafındakilerin bakışlarına fazla dayanamadı. Dışarı fırladı ve karanlığa dalıp kayboldu. Fakat Kadir ağa yanındaki oğlu Hasan'a:

— Git oğlum şu harifi eve götür de yazık sokakta kalmasın. Ne de olsa misafirdir, dedi.

Kadir ağanın oğlu istemeye istemeye adamın peşinden gitti.

Salihle Tarık da ayağa kalktılar. İçtikleri çayın parasını vererek eve doğru yürümeye başladılar. Öğretmene onlar da az sinirlenmemişlerdi. Çünkü her ikisi de inanclarına bağlı, bütün köylünün kendilerinden memnun olduğu temiz çocuklardı. Babaları Kara Müslüm onların yetişmesinde gereken itina göstermişti. Eve geldiklerinde babaları yatmış namazını kılıyordu. Oturdular. Namaz bittikten sonra hadiseyi anlattılar. Kara Müslüm oldukça hiddetlendi.

— Demek öyle ha, dedi... Ulan bu topraklarda da yabanî otlar yeşerir miymiş be? İçini çekti. Devamla «Herneyse... Topunun köküne kibrit suyu... Biz bugün epey yorulduk. Haydın yatalım çocuklar.» dedi. Ertesi gün yapacakları işleri düşün-

rek yataklarına uzandılar.

Günler ve aylar bir rüzgâr gibi gelip geçti. Salih askere gideli bir buçuk sene olmuştu. Tarık kasabada ortaokulun son sınıfında okuyordu. Kara Müslüm karısı Sarıve ve üç yaşındaki kız çocuğu Zeynep ile başbaşa kalmıştı.

Mevsim kıştı. Amansız soğuklar Kanlıdereyi kuşatmıştı. Yukarlardan savrula savrula inen karlar Kanlıdere'nin kırmızı toprağının üzerine bembeyaz bir yorgan gibi örtülüyordu.

Caminin hemen yanında, karların içinde adetâ kaybolmuş gibi gözükken evde Kara Müslüm ocağın başına oturmuş maşa ile habire ateşi dürtüklüyordu. Faltaşı gibi açılan gözleri ateşin karşısında pırlı pırlıydı. Karısı da yanbaşında, kucakındaki çocuğu Zeynep ile oturuyordu. Kara Müslüm bir taraftan sinirli sinirli ateşi karıştırırken, öbür taraf-tau:

— Allahım, ne yapacağız şırdı. Salih askerde. Tarık okuyor. Ufak-cık yavrumuz zatürreye yakalandı. Ah! Allahım ah! Sana ısyân olma-sın. Bir suçumuz varsa affet bizi Allahım, diyordu.

Kara Müslüm'ün hali gerçekten perişandı. Gerçi diğer köylülerin durumu da pek farklı değildi ama, onun bu sene durumu daha ağırdı. Zaten bu Anadolu köylüsünün adeta değişmez kaderi olmuştu. Bütün sene durmadan dinlenmeden çalışıyorlar, fakat bir türlü rahat edemiyorlardı. Yoruca ve yıpratıcı uzun bir çalışma ile elde ettikleri mahsul-ler, ya müşteri bulamamaktan çürüyüp gidiyor, ya da su parasına satılıyor. Aldıkları beş on kuruş ise daha ceplerine inmeden bazen faizli banka borcuna, bazen de tefeciye gidiyor ve elleri boş kalıyordu. Bilemedikleri, göremedikleri kimseler köylüyü bu içler acısı duruma düşürüyorlardı. İşte Kara Müslüm de bu köylülerden sadece birisi idi. Şu kışın ortasında, gazyağı, yağ, sabun ve tuz derdi bir taraftan, hayvanlara yem derdi bir taraftan. Bir yandan Salihle Tarık'a para gönderilecek. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de kızının hastalığı Kara Müslüm'ü perişan ediyordu.

(Devamı Var)

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

19

(Geçen Sayıdan Devam)

Mücadele Birliği'nin için ve hangi şartlar altında kurulduğunu bilmek, Bay Toker için bile, faydalıdır. Hele Mücadele Birliğinin yürüttüğü kültür mücadelesinin, nasıl öğrenç bir düşmanla kıyasıya boğuşma olduğunu bilmek lüzumludur.

Türkiye'de 1968 vasatını kavramak için, gayri millî basının Temel fonksiyonunu ve 1968 lerdeki hedeflerini bilmeliyiz.

Aşağıdaki şartları o günlerin Kızıl ve pembe kuvvetlerini derinliğine açıklayan Gerçek Emperyalizm isimli etüden alınmıştır.

EMPERYALİZMİN BAŞ SİLAHI

Emperyalizm, insan ve eşyanın yapısına uymayan batıl bir ideolojinin, milletlere hakim olması demektir. Hristiyanlığın asırlarca süren hakimiyeti, şimdi materyalizmin milletleri köleleştirme emperyalizmin değişik örnekleridir. Bir batıl ideoloji, dünyaya hakim olmak için, bütün maddî ve manevî vasıtaları istismar eder. Batıl ideolojinin (Hristiyanlık, Masonluk ve Komünizm gibi) emperyalizmi, ancak insanların ve milletlerin uyanmamasına bağlıdır. Zira, batıl bir ideolojinin kökü zandır, vehimdir. Esya ve hayat hakkındaki telakkileri sahte ve yalandır. Zannın, şüphenin, vehim ve yalanın saltanatı demek olan emperyalizm ise ancak yalanla, hile ile ve kaba kuvvetle devam edebilir. Asrımızda emperyalizm bütün dünya milletlerini aynı âdi köleleştirme vasıtalarıyla yıkmaya çalışmaktadır. Emperyalizmin temel köleleştirme vasıtası bugün basın olmuştur. Bütün dünyada basın, emperyalizmin mücadele âleti olarak bütün milletlerin zihinleri üzerinde tam bir diktatör'ük kurma gayretindedir.

Şimdi emperyalizmin basın politikasını inceleyelim :

«Başlıca bankalar, bütün dünyanın borsaları, bütün hükümetlerin kredileri bugün elimizde bulunuyor.

Büyük kuvvetlerden biri de basındır. Basın, istenilen herhangi bir fikri tekrar ede ede nihayet doğru imiş gibi kabul ettirir.» (58)

Bu sözler bundan yüz sene evvel söylenmiş bir nutkun ifadeleridir. Bugün basın dünyasının kimlerin elinde olduğunu anlatmak için kısa bir tetkik kafidir. Amerikada, İngiltere'de ve bütün Avrupa memleketlerinde basın sadece Yahudi kontrolü altındadır. Aynı hakimiyet komünist memleketlerde komünist partisi aracılığı ile devam ettirililmektedir.

Bütün basın vasıtaları haber alma ve verme teşkilatları, dünya milletlerinin zihinleri, imanları, kültürleri üzerinde korkunç bir yıkım faaliyetini safha safha yürütmektedir.

Vesikaların incelenmesine devam edelim :

«Hükümetimizin başlıca davası amme efkârını tenkit yoluyla zaafa düşürmek ve düşünce itiyadını da kaybettirmek. Zira, fikir ve düşünce muhalefeti yaratır. Fikirlerin tesir ve kuvvetini bu bakımdan boş ve neticesiz lisan telâkatine ve çekişme-

Mücadele Birliği Neden Kuruldu?

Emperyalizmin Baş Silahı Nedir

lerine çevirmelidir.» (59).

«Modern devletler, ellerinde yaratıcı büyük bir kuvvet bulundurmaktadırlar: Basın, Basının rolü güya içtinabı mümkün olmayan şikâyetlere işaret etmek, halkın sıızlanmasını bildirmek, gayri memnun bir sınıf yaratmak ve halka bir söz hakkı vermektedir.

Basın söz serbestinin maddî bir tezahürüdür. Fakat devletler bu kuvvetten faydalanmasını bilmedikleri için, bu da elimize geçmiş bulundu. Bu kuvvet sayesinde, gölgede yani ikinci plânda kalmakla beraber nüfuz sahibi olduk. Yine bu kuvvet sayesinde altın tonladık. Sol gibi akan ve göz vasi arasında bu altınları almaya mecbur kaldık. Fakat bizimkilerden de bir çoğunu kurban vererek, kendi kendi mizi satın aldık. Kurbanlarımızdan her biri Allah'ın indinde binlerce Hristiyan bedeldir.» (60)

Yukarıya aldığımız vesikaların tetkikinden çıkan neticeyi özetleyecek olursak; sionizm tesiri altında tuttuğu basını, milletlerin iman, ahlâk, tarih ve zenginliklerini yıpratmak için kullanır. Ve sionizm mücadele metodu olan; riya, yalan, hile ve kardeş kar dese kırıdırma taktiklerini basın vasıtasıyla son derece maharetle kullanır. Milletlerin uyanmalarına mani olmak için düşünme itiyadını kaptırmıştır. Sionist basın, sadece sionizmin gayelerine hizmet eder. Bu gaye ise, daha evvel katıyetle gösterildiği gibi, milletlerin din, ahlâk, örf ve âdetlerini alaya almak, yıpratmak ve cemiyette doğacak anarşilerle milletleri köleleştirmek ve bir Yahudi dünya devleti kurmaktır.

Emperyalizmin basın politikasını özetledikten sonra, Türkiye'de basının ideolojik karakterini tesbit edelim :

TÜRKİYE'DE BASIN VE KÜLTÜR VASİTALARI HANGİ KUVVETİN EMRİNDEDİR?

Türkiye'de basın, ikinci Meşrutiyetten sonra birden bire gelişti. İkinci Meşrutiyete kadar devam eden devrede basının tesirleri mevsimlidir. İkinci Meşrutiyetten sonra durum değişir ve nereden zuhur ettiği belli olmayan gazeteler, bir orkestra ahenği içinde Avrupa mukallidiği yapar, milletin imanı, ahlâkı, kültürü, töresi ve medeniyetiyle alaya başlarlar. Bu nereden zuhur ettiği belli olmayan basın, millete bir cihan harbine giriş felâketi hazırlamak için adı bir tahrik kampanyası açar.

Türkiye'nin toprağında arsız ve zehirli bitkiler gibi bitiveren bu gayri millî basın nasıl teşekkül etmişti, gazeteleri kimler finanse ediyordu, görelim :

«Yıllar önce kurulmuş olan mason-

nesriyat tezgâhlarında sürü sürü yazar ve teknisyen tıpkı gizli bir ordu gibi terbiye edilmiş ve yetiştirilmişti.

Masonluğun gazetelere, kitapçıhğa, matbaalara, kağıt ticaretine hakim olması... Basın hürriyeti başladığı anda dilediği dedikoduların memlekette rahat rahat ve büyük bir süratle yayılmasına imkân vermiştir.

Rum locaları Etniki Eteryanın emellerine uygun fikirleri Rumlarda alevlendirirken, Ermeni locaları da Ermeni komitacılarına yeni azgınlık lar aşıladı. «Lübnan Yıldızı» adlı pek eski loca Beyrut'ta Şam'ı a, Ciddeyi de tutuşturmayı basardı.

Masonluk basın hürriyetini hep istemiştir ve ister. Çünkü basın hürriyetinden ancak kendisi ve yalnız kendi istifade eder. Uluslararası masonluk fikir hürriyetini değil, kendinin menfaat umduğu fikrin hürriyetini ister. Bunun için de basını fikir yayma vasıtası olmaktan derece derece çıkarmış yalnız hareket ve tahrik vasıtası haline sokmuştur.

Basının bugünkü büyük en düstri devresine girişi uluslararası masonluğun sinsi bir plânı eseridir.

Gazete çıkarmak için artık bir çok milyonları ortaya döküp, pek kudretli teknik vasıtalar edinmek lazımdır. Ve gene havaya bir çok milyonlar atıp çıkacak gazeteyi tutundurmak lazımdır.

Bunu kim başarabilir?

Ama uluslararası masonluk herhangi bir çıkar peşinde koştuğu zaman dilediği memlekette, dilediği «mason biraderine» bu imkân bahşeder.

İttihat Terakkinin iktidarı yılların da bütün basın mason kontrolü altında idi. Bu devirde İdam, Sabah, Tanin, İleri, Tercüman, Akşam gibi gazeteler çıktı.

Sabah'ın başmuharriri Diran Kelek ya efendi masondu. Hüseyin Cahit, Mithat Şükrü, Ahmet Muhtâr Birgen gibi imtiyaz sahipleri ve muharrirleri hep masondu.

Tasvir'de ise, Ebuzziye Tefvik ve Cumhuriyet Gazetesinin kurucusu Yunus Nadi mason idiler. Yunus Nadi, İtalyan ve İngiliz casusu, Yahudi Emanuel Karasu ile dost olup Makedonya Rizorta locasında bulunmakta idi.

Gene Tasvir'de mason üstadı Ahmet Rasim bulunmakta idi.

Tercüman'da ise, yüksek idareci Altunzadelerden Muhtar ve Ağaoğlu Ahmet'ler hep masondular.

İleri Gazetesini ise, Celal Nuri adlı bir mason Arnavut idare ediyordu.

Akşam adlı gazetede ise, Necmeddin Sadak (sonra Halk Partisi hariçye vekili olmuştur) ve Kasım Şi-

nasi adlı vatandaşlar masondular.

Vakit Gazetesini ise, Asım Us ve A. Emin Yalman adlı masonlar çıkarıyorlardı.» (61)

Yukarıdaki ifadeler Türkiye'de basının tesiri olmağa başladığı, İttihat ve Terakki devrinde basının, Yahudiliğin maşası ve gerçek emperyalizmin âleti halinde bulunduğunu gösterir.

Bugün bu âletlik daha da şiddetle nerek devam etmektedir.

«Bugün Türkiye'de Türk basını bir basın tröstü tarafından kuşatılmaktadır. Gazete okuyucusunun yüzde 50'sini elinde tutan ve ayrıca diğer gazetelerin tevzili yapılarak onları da istediği an yıkabilecek olan bir tröst, Sınavi kardeşler tröstüdür. Bu gazeteye bağlı olarak Günaydın, Yeni Gazete gibi sabah, Son gibi akşam gazeteleri ile Pazar, Hafta Sonu, Foto Spor, Fotoroman gibi mecmua ve gazeteler tam bir tröst teşkil etmiştir. Bu tröst Türkiye'nin nüfuzlu bir masonu Erol Sınavi'ye aittir.» (62)

Bunların dışında, Cumhuriyet adlı, ciddi görünümlü ve güya münevverlerin okuduğu bir gazete vardır ki, sahibi İtalyan casusu ve Türk düman Emanuel Karasu'nun yakın dostu Yunus Nadi'nin Rotariler ve mason oğulları Nadi Nadi ve Doğan Nadi tarafından çıkarılmaktadır.

Uzun süre komünist naralarıyla or talığı cıvıltıktan sonra, şimdi demokratik sosyalizme yönelen ve kurucusu Ali Naci Karacan adlı bir mason olup, halen Abdi İnceki adlı bir dönme-mason tarafından idare edilen Milliyet Gazetesi; sermayesini bir Yahudi-Ermeni işbirliğine borçlu Tercüman Gazetesi; yazarlarının bir kısmı mason olan Akşam Gazetesi ve bunlara ilâvesi mümkün, tesirleri değişik gazetelerden meydana gelen basın, bir kaç istisna haricinde tam bir mason kontrolü altındadır.

Bu basın Sionizmin kendisine telkin ettiği plân çevresi içinde uydurma meseleler ortaya atmak, dikkatleri bu meselelere teksif etmek suretiyle milletin nasıl bir emperyalizmin çizmesi altında inlediğini unutturmak ve millî uyanışı durdurmak vazifesiyle vazifelidir.

Türkiye'de her gün inanç, ahlâk, tarih ve an-anemize kovalar dolusu çamur atmak işini gören bir basın vardır. Her gün millete hareket eden gazeteler vardır. Ve Türkiye'de bir iç savaş hazırlayan gayri millî basın vardır.

(Devamı Var)

58) Haham Reichhorm'un 1869 da Prag'da Hahambaşı Simon Ben Yuda'nın mezarı başında verdiği nutukları.

(9) Sion liderlerinin protokolleri, fasıl: 5

60) Sion liderlerinin protokolleri, fasıl: 2

61) Mason saltanatına paydos. Cilt: I shf: 17-21. İstanbul, 1968.

62) Türkiye'de Masonluk ve Masonlar. İzzet N. Gün, Y. Çeliker. İstanbul, 1968.

G

E

C

E

N

A

H

A

F

T

A

3
EKİM

PAZAR

4
EKİM

PAZARTESİ

5
EKİM

SALI

6
EKİM

ÇARŞAMBA

— SPIRO AGNEW

AGNEW

ABD'nin Rum asılı başkan yardımcısı Spira Agnew'in Yunanistan'a yapacağı ziyaret esnasında Kıbrıs meselesine karışmayacağı açıklamıştır. İran'daki törene katılmak üzere Amerika'dan önümüzdeki günlerde ayrılacak olan Agnew, Türkiye'yi de ziyaret edecektir. Fakat New York'ta Yakovas'ın tertip etmiş olduğu törenlere tebrik telgrafları çeken Spiro'nun Atina'da Yunanistan aleyhine faaliyetlerde bulunabileceği, Kıbrıs meselesinde Türkiye lehine olabileceği düşünülemez.

KOSİGİN

ABD - ÇİN yakınlaşmasından sonra tarafsız ülkeleri kendi safına çekebilmek, komünist ülkeleri kendi etrafında toparlayabilmek için bütün Sovyet liderleri seferber olmuşlardır. Başbakan Kosigin, Cezayir ziyareti esnasında Bumedyen ile İsrail konusunda anlaşamamıştır. Sovyet Başbakanı, Cezayir'li yöneticilerin İsrail'e karşı takındıkları sert ve savaşçı tutumu yumuşatmaya başaramamıştır. Bumedyen, Kosigin'e «Filistinlilerin ardından İsrail ile anlaşmaya yanaşmayacağını» kesinlikle belirtmiştir. Sözde Arab dostu, aslında her zaman İsrail'in safında olan Rusya'nın Başbakanı Cezayir'lileri bu fikirlerin den döndürememiştir.

FİLİPİNLER

Filipinli Müslüman lider Ahmed Alinte'nin iddiasına göre Beynelmilel Sionizmin idare ettiği katliamlarda bu yıl Filipinler'de üç bin Müslüman öldürülmüş ve bir milyon Müslüman evsiz kalmış, 100 cami tahrip edilmiştir. Bengal destanı düzen basın neden bu tecavüzlerden bahsetmiyor? Bunu neden bu meseleyi hal etmeğe çalışmıyor acaba?

— MAO ÇE TUNG

MAO

Kızıl Çin'in kurtuluşunun 22 nci yıldönümü merasimlerine bu yıl Mao katılmamış, yerine eşi Chiang Ching katılmıştır.

Ayrıca Hava, Kara, Deniz Kuvvetleri Komutanları ile Genel Kurmay Başkanı da dahil olmak üzere, Çin Komünist Partisinin Politbüro üyelerinin çoğu katılmamıştır. Mao'nun kendinden sonra yerine aday olarak hazırladığı Lin Piao da uzun zamandan beri gözükmemektedir. Bütün bunlar Çin'de taht kavgalarının sürüp gittiğinin açık delilleridir. Ve bu mücadelede de Çu En Lay'ın galip çıkacağı tahmin edilmektedir.

İSRAİL

1967 savaşından bu yana işgal ettiği Arap topraklarından çekilmeyen İsrail dünya kamu oyuna kendini «barışsever» gösterebilmek için yeni politik taarruzlara girişmiştir. Dış İşleri Bakanı A. Eban, İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarının bir kısmından çekilmek konusundaki tartışmalara katılabileceğini söyleyerek, tamamlanmış çekilmenin mevzu bahis olmadığını ima etmiştir. Halbuki Arapların tezi ise İsrail'in işgal ettiği toprakların tamamından çekilmesidir. Arapların arzusunu çok iyi bilen İsrail, sonu barışla bitmeyecek olan kısmi çekilme tezini ortaya sürmüştür. Bu «Kısmi çekilme» sözü de paravanadan başka bir şey değildir. İsrail'in arzusu e-llindeki toprakları vermek şöyle dursun, ta Nil'e kadar ulaşmakır.

ACAROĞLU

İrfan Uçar'ın emniyet kuvvetlerinin elinden kaçışına yardım ettiği iddiasıyla, Sıkıyönetim mahkemesinde yargılanan ODTÜ eski Rektör Yardımcısı Ertan Acaroğlu'nun duruşmasına devam edilmiştir. Duruşma sonunda İnönü'nün oğlu Erdağ İnönü'nün tekrar sahit olarak dinlenmesine karar verilmiştir.

KIZIL MEYDAN

Bir Sovyet yurttaşı etrafındaki turistler tarafından anlaşılamayan bazı kelimeler söyledikten sonra, Moskova'daki Kızıl Meydan'da el yapısı bir bomba patlatmıştır. St. Basile katedrali önünde geçen olayda, bombanın patlaması ile milislerin adamı yakalamaları bir olmuştur. Bu, Kızıl Meydan'da cereyan eden ikinci bomba hadisesidir. Birkaç yıl evvel de, yine bir Sovyet yurttaşı, Lenin Mozelesi yakınında bir bomba patlatmıştı. İntihar demek olan bu tip hadiseleri insanlar niçin yapmak zorunda kalıyorlar? Komünizmin, gayri insanî, gayri ilmi olduğunu Sovyet halkı Lenin'in suratına bağırıyor da, ne yapıyor? Bütün sol sistemler insan buhranının baş mesulleridir ve yıkılmaya mahkumdurlar.

18 KİŞİ

Ankara Bülbüldere caddesinde bir evde ihtilâl planladıkları anlaşılan 18 kişi, güvenlik kuvvetlerince yapılan bir baskın sonunda yakalanarak gözaltına alınmıştır. Teksir makinasıyla «Şafak» adında benzeri Almanya'da basılan ve komünistlerce dağıtılan bir derginin hazırlandığı ve bazı bildirilerin de basıldığı eve yapılan baskında yakalananlar, ilk ifadesinde eve «parola ile girildiğini» açıklamışlardır.

Geçici Komisyon

Toprak reformu ön tedbirler kanun tasarısını inceleyecek geçici Komisyonun Millet Meclisi Adalet, Maliye, ve Bütçe Plân Komisyonlarından seçilen 9 üyesi belli olmuştur. Bunlar, AP'den İsmail Hakkı Tekinel, Sabahattin Savcı, Nuri Bayar; CHP'den Turhan Özgüner, Hüseyin Dolun, Ahmet Sener; DP'den Kubilay İmer, Nakî Ünner, MGP'den Nebil Oktay'dır.

Sahte Dolarlar

Romanya'nın İstanbul Konso losluğu eski Ticaret Ataşesi Balota Cornel'e ait olduğu ileri sürülen 300 sahte Amerikan doları, merkez Bankası Kombiya şubesine bozdurulmak istenmiştir. Dolarların sahte olduğu anlaşıncı, parayı bozdurmak isteyen Romen Hava Yolları Müdürü Tache Cheorge göz altına alınmıştır. Komünist diplomatların gittikleri yerlerdeki asıl vazifesinin ne olduğunu göstermiyor mu bütün bu olaylar?

NATO

Brüksel'de toplanan NATO Dışişleri genel sekreterleri toplantısında, Türkiye, Avrupa'da karşılıklı silah indirimi konusunda duyduğu endişeyi açıklamış ve kendi üzerinden taviz verilmemesini istemiştir. Bu konuda daha geniş haber, «Bir Olay, Bir Yorum» sütunundadır.

İstanbul'un Kurtuluşu Kutlandı

İstanbul'un düşman işgalinden kurtuluşunun 48 yıldönümü çeşitli törenlerle kutlanmıştır. Fatih'in beyaz at üzerinden İstanbul'a girmesine karşılık olarak İstiklâl Caddesinde beyaz at üzerinde, azınlıkların alkışları arasında giren müttefik komutanı ve askerleri kuyruklarını altlarına alarak İstanbul'u terk etmişler ve şerefli ordumuz İstanbul'u esaretten kurtarmış, ecdadı Fatih'in emanetinin koruyucusu olduğunu göstermiştir. Bugün de Mehmetçik, aynı yolda olduğunu yapılan merasimlerle bütün dünyaya ilân etmiştir.

7
EKİM

● PERŞEMBE

8
EKİM

● CUMA

9
EKİM

● CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM— YASSER ARAFAT
ARAFAT

El Feth gerilla lideri Yasir Arafat'a Suriye'nin güneyindeki Deraa şehrinde bir suikast teşebbüsü yapıldığı Yugoslav resmi haber ajansı tarafından bildirilmiştir. Kimlikleri bilinmeyen kişiler Arafat'ın otomobiline makinelî tüfek ateşi açmışlar, şoför ölmüş, fakat gerilla lideri yaralanmadan kurtulmuştur. Sabotajı diğer gerilla teşkilatlarının düzenlediği tahmin edilmektedir. Bu teşebbüs gerillalar arasındaki ayrılığın işaretidir.

Araplar millî meselelerini Arafat gibi Yahudi çocuklarına dejenere ettirmeyecek kadar şuurlandıklarında daha planlı ve neticeli hareketlerin olacağı tabiidir.

HASAN IŞIK

Diplomatik ve ticari temas konusunda anlaştığımız Kızıl Çin'de Türkiye'yi şimdiki Paris Büyükelçisi Hasan Işık temsil edecektir. Elçiliğin tamamen kurulmasını da yönetecek olan Işık, Kıta Çin'i ile imzalanacak konsolosluk anlaşması görüşmelerini yürütmektedir. Pekin'deki Türk elçiliğinde sanayi ve ticaret müşavirliği bulunacak, fakat Türkiye'yi fazla geniş olmayan bir kadro temsil edecektir. Çin'e tayin edilen Dışişleri görevilerine Çince öğretilmeye başlanmıştır. Bilindiği gibi şu anda Cihad Baban başkanlığındaki Türk heyeti Kızıl Çin'de ticari temaslarını devam ettirmektedirler.

KIBRIS'TA CANILAR BİRLEŞİYOR

Makarios hükümetinin gayri resmî yayın organı olan bir Rum gazetesinin verdiği habere göre, Makarios, yakında Grivas'ı Savunma Bakanlığına tayin edecektir. Böylece iki kanlı kaatil cinayetlerini birleştirmiş olacaklardır.

Avrupa Bankası

Avrupa bankalarının en büyüklerinden olan Banco di Roma, Commerz bank ve Credit Lyonnais'in biraraya gelmesinden doğan Avrupa bankalar topluluğu Tokyo ve Singapur'dan sonra şimdi de Mexico City'de bir temsil bürosu açmaktadır.

Ayrıca Banco di Roma'nın idare kurulu üyesi Yahudi Dr. Danilo Ciulli'de San Francisco'da bankanın yeni şubesini açacaktır. Dünya bankaları üzerinde hakimiyet kurmuş olan Beynelmillel Yahudilik yeni yeni tröstler kurma arzusuyla dünya üzerinde yeni yeni ağırlar örmekle meşguldür.

İRAN

Tahran'da bir bankayı soyma planı hazırlayan komünistlerle polis arasında meydana gelen çatışmada bir polis iki komünist ölmüştür. Planların polis tarafından farkedildiğini anlayan komünistler takist ile kaçmağa başlamışlar ve kendilerini takip eden polislerle ateş açmışlardır. Daha sonrakı çarpışmada ise ikisinin öldürüldüğü polis yetkilileri tarafından açıklanmıştır.

İran şahlığının 2500'üncü yıldönümünün kutlanacağı bu günlerde ülkedeki komünistleri sindirme hareketi daha da yoğunlaşmaktadır.

KAÇAK MERMİ

Sakarya'nın Karadeniz kıyısındaki koyuncular köyü yakınında batmış bir balıkçı motorunda 365 bin kaçak mermi bulunmuştur.

Romanya veya Bulgaristan'dan yola çıktığı tahmin edilen motor, şiddetli fırtına sebebiyle sahile sürüklenmiştir. Motorun kaptan ile tayfası hakkında bilgi elde edilememiştir. 7.65 çapındaki mermilerin doğuya sevkedilmek üzere Karadeniz sahiline getirildiği düşünülmektedir. Türkiye'nin parçalanmasını isteyen Komünist Devletler içimizdeki ajanlarına silah ve cephane yardımı yapmağa devam etmektedirler. Gönül isterki, bu tip kaçakçılık olaylarını hep tesadüf eserleri değil de kuvvetli emniyet tedbirlerimizle ortaya çıkaralım.

ORTAM

1. Ortam ve Sıkıyönetim Komutanlığı Karargâhı Basın ve Halkla İlişkiler Şubesinin yaptığı açıklamaya göre «Ortam» dergisi komutanlık tarafından süresiz olarak yayından men edilmiştir.

Ayrıca derginin son sayısının perde aralığı sütununda «Musa» başlıklı yazı TCK'nin 266, 268 ve 273. maddelerine aykırı görülerek, derginin sorumlu Yazı İşleri Müdürü hakkında soruşturmanın 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanununun 15. maddesi gereğince İstanbul Savcılığı tarafından açılması istenmiştir.

İDAM

Ankara 1 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi Cumartesi günü yaptığı duruşmadan sonra Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Mete Ertekin ve 15 kişi hakkın da idam kararı vermiştir. 18 kişinin idam cezasına çarptırıldığı duruşmada Kor Koçalak, Sevim Onursal ve İrfan Uçar ad 5'er yıl ağır hapse mahkûm olmuşlardır. Ayrıca delil yeter sızlığından Necmettin Baca ve 2 arkadaşı beraat etmişlerdir.

— MUAMMER EL KADDAFI

KADDAFI

Libya devlet başkanı Albay Muammer Kaddafi, Trablusgarba 80 km mesafede bulunan Supratha'da yaptığı konuşmada, geçen ay istifa ettiğini, ancak istifasının ihtilâl konseyi tarafından kabul edilmediğini açıklamıştır. İdari mekanizma düzelmesse bir ay sonra tekrar istifa edeceğini belirten Kaddafi, idari mekanizmayı pro teste etmiştir.

Kuvvetler indirimi ve Türkiye

5 Ekimde çalışmaya başlayan NATO Dışişleri Genel Sekreterleri toplantısı, çalışmalarını bitirirken bir bildiri yayınlamış ve bildiride NATO eski Genel Sekreteri Manlio Brosio'nun, Avrupa'da dengeli kuvvet indirimini temin için çeşitli ülkelere gezi yapacağı açıklanmıştır. Yeni NATO Genel Sekreteri Yahudi Josef Luns da, Manlio Brosio'nun NATO'yu temsil edeceğini ve en geç 15 Kasım'a kadar Moskova'yı ziyareti de tamamlayacağını belirtmiştir. Manlio Brosio'nun NATO'yu temsil etme kararına Fransa muhalif kalmış ve Brosio'nun Fransa'yı temsil edemeyeceğini açıklamıştır.

Bildirildiğine göre Türk heyeti de bazı görüşlerini belirtmek ihtiyacını duymuştur. Türkiye, kuvvet indirimi meselesinde görüşmeler, için Orta Avrupa'nın seçilmesine rağmen, ileride Güney kesimin daha fazla Sovyet tehdidi altında kalabileceği söylemiş ve şu hususları ileri sürmüştür.

1 — Orta ve Güney diyerek silah indirimine gidilemez. Müdafaa birdir ve tüm olarak yapılır.

2 — İleride kuvvetlerin yarı yarıya indirilmesi üzerinde anlaşmaya varılırsa, meselâ Türkiye, Rusya'nın büyük gücü yanında kuvvetinin büyük kısmını kaybedebilir. Bundan dolayı indirim kuvvetlerin genişliğine göre dengeli olarak yapılmalıdır.

3 — Manlio Brosio görevi sırasında karşı tarafın niyetini anlamaktan ileriye gitmemelidir. Çalışmasını görüşme haline sokmamalı ve özellikle Türkiye üzerinden taviz vermemelidir.

4 — Silah indirimi çalışmaları Avrupa Güvenlik Konferansı ile ilişkisini kat'iyen kaybetmemelidir.

Türkiyenin bu şartları ileri sürmesi Rusya'nın son zamanlarda yürütmek istediği politika karşısında gerçekçi bir tutumdur. Rusya'nın Orta Avrupa'da karşılıklı ve dengeli kuvvet indirimine taraftar olması iki düşünceyi gerçekleştirmek içindir. Birincisi; Rusya'nın bugün için en önemli meselesi, Kızıl Çin ile arasında bulunan ihtilaf ve bu ihtilafın hergün biraz daha karıştığını politik vaziyeti, Rusya önce buna bir çözüm yolu bulmak ve K. Çin'in durmaksızın artan tehlikelerine karşı kâfi miktardaki gücü seferber edebileceğini ortaya koymak. İkincisi ve bizi de yakından ilgilendiren önemli düşüncesi ise şudur: Rusya hiçbir zaman Avrupa üzerinden bir yayılma hareketi planlamamıştır. Rusya'nın yayılma stratejisi Türkiye ve Orta-Doğu'yu hedef almaktadır. Orta-Doğu'da uzun bir müddetten beri yürüttüğü faaliyet ise bunun açık misalidir.

O halde Rusya'nın Orta Avrupa'da kuvvet indirimini istemesi Doğu ve Güney'e daha fazla yüklenilmeyi temin etmek düşüncesinin mahsulüdür. Kaldı ki Rusya hiçbir zaman gerçek bir kuvvet indirimini uygulayamaz. Bu kendi uyguladığı sistem için de tehlikelidir. Çünkü Rusya veya peykerlerinde silah gücünün zayıflaması, milletlerin hürriyet ve istiklâl ideallerini kamçılacaktır.

Bizim NATO'nun muhtemelen kabulleneceği kuvvet indirimi kararına uymamız jeostratejik durumumuz dolayısıyla mümkün değildir. Bilakis, hergün güçlenen nükleer silahların tehdidine karşı harp gücümüzü artırmamız zaruridir. Karşılıklı kuvvet indirimi belki ABD için veya Avrupa'nın küçük bir devleti için bir mana ifade etmeyebilir. Ama Rusya'nın yayılma stratejisinde, ele geçirmeyi düşündüğü en önemli hedef olan Türkiye, bu meselede acele kararlardan kaçınmalıdır. Manlio Brosio'nun görüşmeleri hakkında gösterilen titizlik memnuniyet vericidir.

basında ideolojiler kavgası

Ulus'tan Dönmenin Çabası

Türkiye'de komünist ihtilâl provalarının son bölümünü ger çekistirmeye çalışan sicilli ko münistlerin Sıkıyönetim mah kemelerinde yargılandıkları şu günlerde, gayri millî basm sah te hedefler imaline giderek, efkârı umumiyenin dikkatini yanlış noktalar üzerine celbet meye çalışmaktadır. Babıâli paçavralarının kürsülerine ku rularak dün komünistlere gaze te dedikleri kâğıt tomarların dan sayfa sayfa yer ayıran ve ya komünistleri masa altların da gizledikten sonra ceplerini banknotlarla doldurup ortalığa salıveren rotatif ağaları, bugün de en azından komünistleri haklı ve masum gösterme pole miği içindedirler. Fakat aynı paçavra sahipleri her halûkâr da milletin iman ahlâk, kültür, tarih, töre gibi millî değerleri ne saldırmaktan bir adım geri durmamaktadırlar. İşte bu ifti ra imalcilerinin ve irtica bezir gâniarının başında, CHP bü rokratlarının kahve harçlığıyla çıkarılan «Barış» isimli kâğıt parçası gelmektedir.

YENİ DEĞİL

«Barış»ın millî değerlere o lan düşmanlığı yeni değildir. 12 yıllık şeflik devrinin millete kan kusturan istibdadı 21 yıl lık koltuk özleminin de körük leyerek bu günlere kadar gel miştir. Barış ve benzeri kâğıt parçalarının sütunlarındaki irtice yaygaraları, vatan millet din ve töre düşmanlığının, tarihin şaşmaz ve adli kararıyla mahkûm etmiş olduğu belirti leridir. Bir müddet önce baş latılan Türkçe Ezan ve Türkçe Kur'an yaygaralarından sonra şimdi de türlü-çeşitli maskeler le, yel değirmenlerine hücum eden Don Kişot misali dinî mü esselere hücumu geçilmiştir. Ancak milletine küfreden ka faları ne tarih ne de millet affeder.

«ULUS»TAN «BARIŞ»A NE KALDI

Beş on günden beri Barış'ta «Atatürkçü Laikliği Gerekli ren Nedenleri» başlığı altında bir yazı dizisi yayınlanmakta dır. Ancak muhteva ile başlık arasında bir münasebet kur mak katıyen mümkün değildir. İslâm'a hücumla başlayan bay yazar (4), yine İslâm'a hücum la susuyor. Maske ise malum olduğu üzere lâikliklidir.

Yazar Osmanlı İmparatorlu ğunun şahsında İslâm'ın temel lerine hakaret etikten sonra Türkiye'yi geri bırakan şeyin İslâmiyet olduğunu iddia edi yor. Biz kendi tarihine düş man, kendi tarihinin zaferleri ni değil de mağlûbiyetlerini temcid pılayı gibi öne sürmek

yarışında bulunan köksüzlere çok rastladık. Yine biz, Osman lı Devletinin gittiği yerlere hu zur, adalet, medeniyet götür düğünü itiraf eden kadirşinas şahısları (yabancı olsun veya Türk olsun) da tanıyoruz. Ama

son zamanlarda millete düşman unsurların körtüklediği İslâm ve millet aleyhine ihanet yarı şına hiçbir devirde rastlanma mıştır. Millî ve dinî değerlere dönüş hareketi gırtlaklarına kazık gibi çakılan ve bunu bir

türlü hazmedemeyen çevreler, bu havayı bulandırmak için ne yapmak lâzımsa yapıyorlar. U lus'tan dönme oldu olalı, ken disini «irtica» diye dine hü cum etmekle meşhur etmek is temıştır. Teşhir hastalığına mübtelâ olup, akla geemeyecek mel'anetleri yaparak şöhrete ulaşmak isteyen kimselerin a caib ruh haleti içinde şöyle de niliyor: «Diyanet İşleri Başkan

lığı gerici akımlara karşı sem patisi yanısıra, mezhepler ara sandaki bölücü tutumu toplum sal yapıda büyük tehlikeler gös termiştir.» Acaba yazarın geri ci akım olarak nitelendirmek istediği nedir? Yoksa Diyanet İşleri Başkanlığı ülkedeki ko münistlerle yahut Halk Ordu suyla mı meşgul olmalıydı. Ya hut da Dev-Genç'e mi sempati beslemeliydi, bilmek isteriz.

«Gerçeği söylemek gerekirse, 1928 den bu yana dinle

devletin kesin olarak ayrıldığı ileri sürülemez. Din unsoru nun devlete olan bağlılığı, dev letin dolaylı olarak bir sind tanıdığı anlamına gelir. Din iş lerinin, kamu düzeninin sağlı ğı endişesiyle devletin bir ge nel müdürlüğü tarafından de netim altına alınması lâiklik ilkesine aykırı bir davranış tır.»

Yani demek istiyorlar ki Tür kiye'de İslâmiyet ortadan kal dırılınsın. Bütün camiler ya ka patılsın, ya da haşa depo, ahır yapılsın. Diyanet işleri lağve dilsin. Bu zulüm Türk mil le-tine ancak Çin ve Rusya'da vardır. Fakat Türkiye'de de Mao ve Lenin'e taş çıkarta cak düşünceye sahip olanla rın bulunduğu da böylece gördük.

GAYRETLER BOŞUNA

12 Mart muhtırasından son ra komünistlerin sesinin kısıl ması gayri millî basının hayli canını sıktı. Fakat orduya da direkt olarak hücumdan çekin diler. İşte bunun yerine ordu ile milleti karşı karşıya geti rebilme taktiklerini denediler.

Anadolu Basınında Milli Mücadele

mizde neşredilmektedir. İkinci sayfasına Yeniden Milli Müca dele'nin ilânını koymuş. Bu hu susla ilgili ilânı şu şekilde:

«Yeniden Milli Mücadele . İstanbul'da yayınlanan (Mille tin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağ) haftalık siyasi millî dava mecmuasının 87. sayısı gelmiştir. Tavsiye e deriz.»

Elimizdeki mahallî gazete lerden bir tanesi de «Yamaç» adlı gazete. Yamaç Beyşehir ilçesinde Salı ve Cuma günle ri neşredilmektedir. Birinci sayfasında uzun zamandan beri «Çağımızda Buhran ve Mil letimiz» başlığı altında bir ya zı neşretmektedir. Bu yazıda milletimizin içinde bulunduğu asırlık ızdıraplar ve bunların failerini gösterilerek bu sıkıntı ları kurtulmak için yürütü lecek mücadelenin şekli ve şartları anlatılmaktadır. Bu ko nular Otağ Yayınevi'nin çıkar mış olduğu «Millî Mücadelede Kadroların Vazifeleri» adlı ki tapta uzun uzun anlatılmıştı.

Konya'da neşredilmekte o lan «Yarın» adlı mahallî gaze te ise Mecmuamızın geçen sayı sında neşredilen «Beraat Kan dılı Mü'minlere Mübarek Ol sun» başlıklı yazıyı aynen ya yınlamıştır. «Yarın» hergün neşredilmekte olup fiatı 25 kuruştur.

Yeniden Milli Mücadele'nin bayraktarlığını yapan diğer bir gazete de «Yurtsesi»dir. «Yurt sesi» Sandıklı'da neşredilmek tedir. Yayınlamakta olduğu ya zılar tamamen millî ızdırabı dille getirmekte ve bu ızdırabı dindirmeye çalışmaktadır.

«Daima gündüzleri geceleri takip etmekte bu hal aksama dan devam etmektedir. Kâinat ve insan değişmeyen bir kanu na tabidir ki bu kanun (yaratıl ma, devam etme ve yokolma) kanunudur.»

Canlı varlıklardan insan, ide olojik bir yapıya sahip olduğu için biyolojik hayatın bitmesi ne rağmen yeni bir hayatın namzedidir. Bu yeni hayat bi yolojik hayatın devamı esna sında yapılan davranışların tam bir muhakemesinden son ra kesin şekline alır (...) Şu halde kâinat ilmi bütün varlı ğı kuşatan, varlığı başka bir varlığa muhtaç olmayan Allah' ın eseridir.»

Yukarıdaki satırlar ilmi sa ğın fert ve cemiyet bünyesinin buhranlarını tesbitinde kullandığı temel kavramlar olup «Yurtsesi» adlı gazetede «İs lâm ve Kâinat» başlığı altında yayınlanan yazı serisinden a lınmıştır. Yine aynı gazetede «Komünizm» başlıklı bir yazı da şöyle denilmektedir:

«Komünizm ideolojisinin ter

Bu cümleden olarak gericiлик le (1) suçadıkların milliyetçili ği memleketimiz için bir tehlike göstermeye çalıştılar. Her gün irticadan dem vurdular. Yalan haberler uydurup, renk li balonlar uçurdular. Fakat hepsi boşa gitti. Çünkü daha önce de söylediğimiz gibi mil let her ihaneti ve her iftira de nemesini mahkum etmiştir. Üstelik vatanımızın bekçisi ve millî idealerin koruyucusu o lan kahraman ordumuz gerici likle suçlanan milletimizin bir parçasıdır. Bu parça bütün den koparsa köksüz bir gövde den farkı kalmaz.

Türk Ordusu tarihin her dev rinde kazandığı büyük zaferle ri millete elele kazanmıştır. Malazgirt'ten Mohaç'a, Mohaç' tan Dumlupınar'a kadar her zafer abidesinde bu gerçek göz kamaştırıcı bir şekilde belli o lur. Ve Türk Ordusu her za man vatanın, milletin, millî i deallerin bekçiliğini yapmış tır. Bu düstur dünya durduk ça devam edecektir.

Millî idealleri çirkinleştirme yi prensip edinen örümcek bağlamış ruhlar istemese de...

tipçisi, eski bir kapitalist olan Karl Marks adında bir Yahudi çocuğudur. Marks İtiraflar adı altında neşrettiği kitabında bu fikri hazırlarken en büyük yardımcısının muharref Tev rat olduğunu belirtmektedir. (...) Millet evlâdı. Tevrat Hz. Musa'ya indirdiği şekilde kalma dığı, Yahudiler tarafından ken di idealleri için değiştirildiği için kutsiyetini kaybetmiştir.»

Batı Trakya Türkünün Sesi olan «Batı Trakya» dergisi de 15 Eylül tarihli 53. sayısında daha önce Yeniden Milli Mü cadele'de neşredilen «Lozan'da Azınlıklar Meselesi» başlıklı yazıyı neşretmiştir. Ceman 8 sayfa tutan yazıda; Azınlıkla rın ihanet plânları, Lozan'dan önceki anlaşmalarda azınlıkla ra ait hükümler, Batı Trakya, Patrikhane gibi konular üzerin durulmuş ve şöyle neticeye bağlanmıştır.

«Lozan'ın Patrikhane müza keresi de böylece aleyhimize karara bağlandı. Heyetimin başlangıçtaki haklı tezinden vazgeçerek Patrikhanenin İs tanbul'da bırakılmasını kabul le, politik mücadeleyi kaybet miş oluyordu.

Bundan sonra Lozan hak kındaki kararı milletimize ba rakıyoruz.»

Bunlar sadece dar imkânlar la sayfamıza aktarabildiklerimi z. Anadolu'nun ıçra köşele rinde gayri millî basınla mü cadele ederek millî ızdırabı dle getiren daha nice gazete ve mecmua var. Bütün bunları gördükçe sevincimiz bir kat da ha artıyor, millî hedeflere bir adım daha yaklaştığımız hisse diyoruz. Aynı davanın savunucusu bütün basın yayın organ lariyle Anadolu'nun neresinde olursa olsunlar - birlikte oldu ğumuzu bildirir, mücadelemiz de Yüce Allah'tan yardımlar diler, bu yolda kendilerine ba ğarlar temenni ederiz.

SINGER'IN SONBAHAR İÇİN HAZIRLADIĞI

SUPER SEKSİ KUMAŞLARI

SINGER MAGAZALARIMIZDA

Moran Reklam 1 2310-8174

— Türkiye'de seksi teşvik edenler Yahudiler ve onları destekleyenler de Masonlardır. Yukarıdaki kilise Simavi biraderlerin Günaydında çıkmış ve Yahudilerin Singer fabrikasında imal edilmiş bir kumaşın reklamını yapıyor. Elbiselik kumaşa bile seksi sokan gayri millî düşünceye lanet olsun.